

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneği Neşir Organıdır.

Cilt : 16, Sayı : 181, Şubat 1975

Dernek adına Sahip ve

Mes'ul Müdür
Ergün Arıkdal
Genel Sekreter
Selman Gerçeksever



Hazırlayanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz
Psikolog Erol Mutlu
Selman Gerçeksever
Atilla Ultav
Muzaffer Suar
Berrin Gerçek
Sadiye Korateg
Gülen Erer
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Halûk E Sarıkaya

İdarehane ve Dernek Binası :
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazı Sömbül Apt. No. 14/1
(Otel Santral So kağı)

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :

RUH ve MADDE
P. K. 1157 - İstanbul
Abone ücreti : Yıllık 60 TL.

Tel: 45 39 32 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak
T A Ş Matbaası

Cilt : Çınar Mücellithanesi

Kapak : Sistemimizin Ruhsal Va-
zife Planı Üyesi :
RUHSELMAN

Sevgili Okuyucular



1975 Yılı Abonelerinizi YENİLEMEK hususunda gösterdiğiniz acele ve ilgiye teşekkür ederiz. Bildiğiniz gibi Ruh ve Madde'ye bundan böyle her sayısını için BEŞ Lira ödeyeceksiniz. Esasında bu fiyat artımı bundan en az altı ay evvel yapılmalıydı. Fakat okurlarımızın imkânlarını asla zorlamak istemedik. Yıllık Abone tutarı 60 liradır. Eski tutar üzerinden para gönderen sayın okurlarımız, aradaki farkı göndermekte tereddüt etmezler sanırım.

Ruh ve Madde'nin yeni kapağını, hiç bir talep olmadan, kendiliğinden, vazife edinerek hazırlayan Can Sümer'e hepimiz adına teşekkür ederiz.

Ayrıca kitap yayınlarının kapak düzenlemelerini sağlayan Günay Enginöz'e de çok teşekkür ederiz. Hepsi hiç bir maddi çıkar gözetilmeden hazırlanan bu yapıtlar «hakikat» için çarpan yüreklerin bir ifadesidir.

Yeni kitap yayınlarına devam ediyoruz. Bu hususta bizlere yardımcı olabilirsiniz. Ruhçuluk konusunda, bu genel açıklama kültürü konusunda ne gibi kitapların yararlı olacağını lütfen bize yazınız. Olanaklarımızı kullanarak bu kitapları sağlamağa çarırız.



Büyük Vazifeli RUHSELMAN'ın Dünya Reali-tesini terk edeli tam onbeş yıl oldu. Dünyadaki ruhçu bilginin, bu zaman süresine aldığı yol, bütün hızına rağmen, onun bilgisine ulaşamadı. Gerçek bir «Değişgen» olan Ruhselman, Dünya Gezegenine inen Realite Üstü varlıklardan biriydi. Sistemimizin Ruhsal Vazife Planına dahil bir üyenin Dünyasal görünüşüne göre hükümde bulunmak, düşünce ve bilgisine bakarak sonuca ulaşmak erken olacaktır. Gerçek kimliğini sonradan öğreneceğimiz bu üstün Ruh'un etkilerini ileriki zamanlarda daha belirgin olarak göreceğiz.

Selâm ve Sevgiler,

E. ARIKDAL

Mukadderat

Karşısında

Vicdan Ve Sorumluluk Duygusu

● Dr. Bedri RUHSELMAN

Mademki insanın mukadderatı fiil ve hareketlerinin sonuçlarına göre belirlenmektedir, o halde insan mukadderi bakımından, yapmış olduğu her işten sorumludur. Fakat insanın bu sorumluluğu, onun doğrudan doğruya ruhunda ve vicdanında doğan ve vicdanında gerçekleşen bir konudur. Yani dışardan hiç bir kimse onu her hangi bir hareketinden dolayı cezalandırmaz. Bu bakımdan, o halde, bir mücazat ve mükâfattan söz etmek gerekirse denebilir ki insan gene kendisini kendisine — yaptığı işlerinden dolayı — cezalandırır veya mükâfâtlandırır. Ve bu hususta hükmedecek olan hâkim de onun vicdanıdır. Vicdan ise ruhun öz malı olan bir melekesi, bir kudrettir.

Vicdan, insan ruhunda, tekâmül nisbetinde perde perde açılarak meydana çıkan ilâhî irade kanunlarının icaplarından asla ayrılmayan en kudretli bir ifade kaynağıdır. İlâhî irade kanunlarının icaplarına ait genişlik ve kapsamın anlamını düşünenler, insan ruhundaki bu melekenin ne kadar kıymetli olması gerektiğini belirleyebilmekte, güçlük çekmezler. Bundan dolayı vicdan hakkında «ruhun iyiyi kötünden tefrik etme yeteneğidir» diye, ancak insanların anlayabilmesi için yapılmış tarif, mümkün olabilen en güzel, en doğru ve ya'ın bir tariftir.

Vicdan bir sestir dediler. Bu çok doğru ve yerinde bir sözdür. Bütün ruhlar âlemindeki dostlarımızın tebliğleri bu sözü açık olarak türlü vesilelerle tekrar etmiş bulunmaktadır.

.....

Vicdan, ruhun tekâmül seviyesine göre ilâhî irade Kanunlarından yararlanabileceği kısımları en doğru olarak tâyin eden ve ona göre de onu, bu kanunlar karşısında daha yüksek anlayış ve duyuş seviyesine yönelten güçlü ve amansız bir mürşittir (yol gösterici, aydınlatıcı, bilgi veren, eğiten).

Vicdan insanın bütün duygu ve düşüncelerini, bu duygu ve düşüncedeki maksat ve niyetleri adım adım takip eder. Ve hiç birisini kaçırmaz. Çünkü o, dediğimiz gibi, öz varlığın temel direği, ruhtan ayrılmaz bir parçadır. Bundan dolayı vicdan insanın daima başının ucunda bekliyor, diyemeyiz. Ancak şunu diyebiliriz :

Hatır, gönül, müsamaha, merhamet, dostluk, iltimas v.s. tanımayan, icabında yani ruhun ihtiyaçlarını sağlamak yolunda gene ruha karşı en büyük zalimlerden daha zalim bir tavır takınan ve icabında en lütüfkârlardan daha lütüfkâr bu UYANIK HAKİM, insan ruhunun temelinde yerleşmiştir. Hiç bir an, hiç bir yerde ve hiç bir şekilde insan onun kıl kadar şaşmayan gözeticiliğinden kendisini kurtaramaz. Kısa söylemek gerekirse, diyebiliriz ki, vicdan insan ruhunun tekâmülü oranında, İ. İ. Kanunlarının icaplarını güzel ve yavaş yavaş söyleyen (terennüm eden) en ahenkli bir sestir.

Bu sözlerden önemli bir sonuç ortaya çıkıyor: Mademki vicdan, İ. İ. Kanunlarının icaplarını ancak ruhun tekâmülü oranında ifade etmektedir, ve mademki her insanın tekâmül seviyesi ayrıdır o halde vicdanların hükümlerinde de asla bir ay-

nilik mevcut olmayacaktır.

Örneğin bir insanın vicdanının beyaz hükmünü verdiği bir olay karşısında diğer bir insanın vicdanı pekâlâ ondan az çok farklı bir rengin hükmünü verebilecektir. Fakat ne olursa olsun herkes ancak kendi vicdanına göre mahkûm edileceğinden ancak kendi vicdanına karşı sorumludur. Başkasının vicdanının takdiri onun malî değildir ve ona hitab etmez. Ve ondan da sorumludur. Bu da çok önemli bir noktadır ki bir insanın dışardan hiç bir kimseyi kabahatli görerek ona kızması ve kin beslemesi doğru değildir.

Bu düşüncelerden sonra asıl konumuza girmiş oluyoruz. Açıklandığı gibi mukadderat, İ. İ. Kanunlarının icabatına göre gerçekleşen görünmeler 'tecelliyat' dır ki insan ruhunda bunu hazırlayıcı unsurlardan biri de, biraz evvel sunduğumuz gibi vicdandır. Böyle olunca, insanın iyi veya kötü niyetle yapmış olduğu bütün sübjektif ve objektif hareketlerinden vicdanına yansıyan sarsıntılar ruhta bir takım tepkiler meydana getirecek ve bu tepkiler de insanın karşılaşacağı olayların birer etkeni olacaktır.

Daha açık söyleyelim: İnsan iyi veya kötü maksad ve niyetle yaptığı işlerden, beslediği düşünce ve duygulardan ötürü vicdanı tarafından kesinlikle ya beğenilir veya azarlanır. Bu beğenilme veya azarlanma, yerilme, işi o varlığın gelecek hayatına ait bir takım gerekli olan olayların — İ. İ. Kanunları hükümlerine göre — hazırlanmasındaki etkenlerin bir kısmının anlamını açıklar; bu ise ruhun bu bakımdan da görgü ve tecrübesinin artmasını ve sonuç olarak vicdanının bir az daha gelişmesini sağlar. Bu hazırlanan olaylar ise onun âkibetini (sonunu) şekillendirir. Ve bu âkibet de onun için mukadder olur. İşte bütün bu hâller İ. İ. Kanunlarının değişmez icabatındandır. Bu icapları (gereksinimleri) insanın keyfi hiç bir hareketle değiştirilmesine imkân yoktur.

Su halde cennet ve cehennem, insanın düşünce fiillerinde esas olan maksat ve niyetlerin iyiliğine ve kötülüğüne, yani vicdanın veya nefsanîyetin emirlerine uyma-

sına göre bizzat keni içinde kurulur. Ve bu içinde kurulmuş olan cennet ve cehennem dışarıda, zarurî olarak meydana gelecek yansımaları onun iyi veya kötü sonunun objektif birer değeri olur. Bu sonuçlarını önüne de kimse geçemez. İşte bu mukadderdir.

Önceden söylendiği gibi, bir insanın doğması, ölmesi, yaşaması, var olması ve tekâmül etmesi nasıl mukadder birer nitelik ise, (...) o insanın evrendeki sonsuz ilâhî izin ve bağışlanmış imkân alanları içinde tam bir hürriyetle iradesini kullanarak yaptığı işlerdendir. Nefis denetlemesi (murakabesi) mahkemesinde vicdan hakkiminin vereceği hükümlerin neticelerine bağlı tutulması da öylece mukadder birer keyfiyettir.

İyilik Nedir — Kötülük Nedir?

Bir insan için makûl sayılan bir hareket başka bir insan için pekâlâ kötü ve nefret verici bir iş olarak karşılanıyor. Yani bir vicdanın iyi dediğince, ötekisi kötü diyor. O halde vicdanın yanılmazlığı ve iyiyi kötüden ayırt etme kudreti nerede kalıyor?

... Her insanın kendi ruh yürekliliği seviyesine uygun bir anlayış, duyuş ve düşünüş derecesi vardır. Bu, onun kendi âleminin, daha doğrusu kendi varlığının bir REALİTESİNİ ifade eder. Ve o insanın bütün kudretleri işte bu realite etrafında toplanır. İmajinasyonu, iradesi, çabaları, eyilimleri, anlayış ve kabulleri hep bu realite içinde faaliyete geçer. Ve gene evvelce söylendiği gibi onun bu realitesini de gerçekleştiren İ. İ. Kanunları, iradesini bu realite alanı içinde istediği gibi özgürce kullanmasına olanak verir.

... Her insanın vicdanı ruh (tekâmül) seviyesinin sonuçlandığı realitelere ve kanaatlere bağlıdır. Fakat tekâmül hiç bir vakit yerinde durmaz. Durmadan artar. İşte bu artışla birlikte insanın vicdan melekesi de doğal olarak gelişir. Bu gelişme aynı zamanda ruhun kazanmış olduğu yeni yeni görgü, «bilgi» görgü ve deneylerle bir

(Devamı 16'da)

Özgürlükler Ve Kısıtlamalar

● Feridun TEPEKÖY



İnsan, yaratılışının doğal bir sonucu olarak, özgürlüklere karşı bir tutkuya sahiptir.

Bu tutku; sınırlandığı nispette, ufku genişlemekte ve çevresine daha etkili ve faydalı olabilmektedir. Doğa içinde çok ilkel koşullar altında toplumsal bir hayat yaşayan klân ve kabile insanında da aynı tutkunun çeşitli şekillerdeki görünüşleri-

ne tanık olmaktadır. Ancak ne var ki, toplumsal hayatın ilkelliği nispetinde özgürlüklerde bazı kısıtlamalara uğramakta ve insanın, dilediğince hareket etmesini engelleyen bazı töresel koşullar ortaya çıkmaktadır. Toplumsal yaşamın da ötesinde daha ilkel hayat safhalarında ise toplumun kısıtlayıcı töre ve yasaları bulunmakla beraber, burada da, doğa kanunlarının neticelerinden oluşan bir kısıtlayıcı düzenin bulunduğu görülür. En başta bilgisizliğin doğurduğu, insanın her arzusunun gerçekleşmesine engel olan, önemli âmiller arasında yer alır. Aslında insanın tek başına yaşaması, onun hem tabiatına ve dolayısıyla tekâmülünün oluşturduğu zorunluluklara aykırı düşmektedir. İnsan, toplumsal bir hayat yaşamak için dünyaya gelmiş ve böyle bir ortam içinde tekâmülünü sağlayacak bir yaradılışa sahiptir. Bu nedenle, ilkel insanlarda bile bir topluluk içinde yaşama eğilimi ve içgüdüseli görülür.

İnsanda; bilgi, vicdan sesinin uyanışı ve nefis murakebesinin doğuşu, merhale merhale geliştikçe, o insanın kendisini aşdığı, topluma yararlı bir varlık olma yolunda gittikçe hızlandığı görülür. Önceleri, nefisine hitab eden sekse bağlı sevgi, sonraları insanlık sevgisine dönüşüp, fark gözetmeksizin bütün insanları sinesinde barındıracak kadar derinleşir.

Özgürlüklerimizin kısıtlanması, başkalarının özgürlük haklarını çiğnemediğimiz sürece düşünülemez.

O halde nefsimiz için değilde çevremiz için, toplum için, tüm insanlığın hayrı için girişilecek her türlü hizmetlerde, bir engel, bir kısıtlama ile karşılaşmamız mevzu bahis olamaz. Aldatıcı zahiri görünümüler de buna dahildir.

Özgürlüklerin tanımını : vicdan, bilgi ve kazanılmış haklar tayin eder. Hakkedilmiş bir özgürlüğün bir insana veya topluma tanınması, en azından bir teşevvüş yaratır. Özgürlüklerin sağladığı hakların yerinde kullanılamaması, zararlı sonuçlar doğurabilir.

Bir cahilin eline atom bombasını emanet eden bir şahsın, elbetteki mes'uliyeti büyük olacaktır.

İnsanlar, zaman zaman bu gibi denemelere cehaletlerinden dolayı girmekte ve acı sonuçlarıyla karşılaşmaktadırlar. Ama, dünya insanlığının tüm kaderiyle yakından ilgili ve vazifeli bir idareci plânın, böyle bir hatâ yapması elbette ki, beklenemez. Onların kısıtlamaları, insan haklarının tam karşılığı olacak şekilde ve tekâmül ihtiyaçlarına en iyi hizmet görececek bir vasıta olmasını sağlamak bakımından tam dozunda ayarlanmaktadır.

«İlahî Gazap» diye isimlendirdiğimiz, bize göre felâketli oluşumlar için, sadece onlara hak sahibi olduğumuzu ve bizlere ibretlerle dolu uyarılar getirdiğini ve uyarılmamız için tertiplendiğini düşünmemiz gerektir. Bu revamıydı? Neden bu felâketle karşılaştık? Ne olurdu, böyle olmasaydı da şöyle olsaydı? Fena mı olurdu? Şeklindeki serzenişlerimiz, aslında çok yer-sizdir; Bilgisizliğimizin, cehaletimizin ve nefsanîyetimizin bir neticesidir. Eğer bilebilse ve görebilseydik, muhakkaktı ki, böyle düşünmez, olaylardan hisse çıkarmayı daha yerinde bulurduk.

İnsanın özgürlüklerini kısıtlayan unsurları üç grupta toplayabiliriz :

- 1 — Kendi benliğinden gelen kısıtlamalar,
 - 2 — Doğanın kanunlarından gelen kısıtlamalar,
 - 3 — Toplum yasaları ve törelerinden gelen kısıtlamalar.
- İnsanın benliğine bağlı kısıtlamaları

şöylece sıralayabiliriz;

- a — Vicdan sesinin ihtarları
- b — Düşünce ve muhakemenin ikazları
- c — Doğmatik birikimlerin zorlamaları
- d — Edinilen bilgi yekûnunun sınırlamaları.

Doğa kanunlarının yarattığı engellemeleri de kısaca şöyle sıralayabiliriz:

- a — Vasatın doğal şartlarını tayin ve idame ettiren kanunların sağladığı imkânlarla boyun eğme zorunluğu (cazibe, atmosfer, ısı, hareket v.s.)
- b — Beden ve sinir sisteminin doğal yapısına ve sağladığı imkânlarla uymak zorunluluğu. (Hase organları, yaşlılık v.s.)
- c — Zihinsel yeteneklerin ve melekelelerin sınırladığı imkânlardan faydalanmak zorunluluğu. (Düşünce, muhakeme, tahayyül ve hafıza gibi.)

Toplumsal yasa ve törelerin getirdiği kısıtlamaları da şöylece sıralayabiliriz;

- a — Ahlâki ve yöresel kâidelere uymak zorunlulukları
- b — Dini esasların getirdiği şeriat tatbikatına uymak zorunluluğu.
- c — Politik, ekonomik ve ideolojik esaslara dayalı yasalara uymak zorunluluğu.

Dünya insanlığının özgürlük hudutları, bu şartlar altında elbette ki, sınırsız olamayacaktır. Ne varki, belirli bir seviyenin üzerine çıkan ve çıkarılacak olan kısıtlamalar, insanın ruhsal tekâmülü yönünden büyük sakıncalar doğuracaktır. Nitekim, düşünce özgürlüğünün aşırı derecede kısıtlanması halinde ferdi ve toplumsal bunalımlar ve hattâ patlamalara sebep olmaktadır. Bu karşı reaksiyonu bir nevi emniyet subabı gibi kabul edebiliriz. Tekâmülün oluşunu yavaşlatıcı her türlü müdahale ve engelini kaldırılması yönünde çalışan bir mekanizmaya şahit olacağız. Çevresine karşı kuşkulu, güvenini yitirmiş bir kişinin içine kapanması neticesinde

● Lütfen çeviriniz

şizofreniye kayan bir bunalıma sürüklen-
diğini görüyoruz. Aynı hali özgürlüklerin
aşırı kısıtlandığı ülkelerdeki fertlerin top-
lu davranışlarında da müşahede etmek
kâbilidir. Gülmesini, eğlenmesini, karşılıklı
güven ve saygıyı unutmuş, birbirinden
korkan bir toplumun fertleri de bir bakı-
ma toplumsal bir şizofreniye tutulmuş
olarak düşünülebilir.

Ferdin ruhsal tekâmülü için en başta
tatbikat esas olmaktadır. İçine kapanma-
sına sebep olan koşulların, böyle bir tat-
bikatı nasıl köstekleyeceği ortadadır. Düş-
üncesini, duygularını açıklayamayan, dış
çevre ile ilişki kuramayan ve dolayısıyla
tatbikata yönelmek yerine, iç âleminde
yaşamayı tercih etmek zorunda kalan bir
ferdin, dünyaya gelişinin asıl gayesi olan
yaşam tatbikatından faydalanamadığı or-
taya çıkar. Bu hal muhakkaktır ki, zarar-
lıdır. Aynı şekilde toplumlar içinde aynı
şeyler düşünülebilir. Tatbikat imkânları
kısıtlanmış bir toplumun yapacağı hayat
tatbikatı, dar sınırlar içine sokulmuş ol-

duğundan, kazanılacak sonuçlar da o nis-
bette kısırlaşacaktır.

Nitekim, geriat tıbbının kabukla-
rını kıran ve kırmayı öğreten vicdan tat-
bikatını, bir misâl olarak verebiliriz. Keza,
bazı özgürlüklerin kısıtlanması, insanı,
bazı hak ve imkânlardan ve dolayısıyla
belirli bir sonuç verecek olan tatbikat ve
imtahanlardan mahrum edecektir. İnsan
haklarını bir araya toplayan İnsan Hak-
ları Beyannamesinde, ferdin en tabii hakkı
olan temel özgürlükler tespit edilmiş ve
bu haklara saygı gösterilmesi istenmiştir.

Dünya, özgürlüklerin gittikçe genişle-
tilmesi yönünde çaba sarfeden bir devre-
ye girmiştir. Bu devre içinde özgürlükleri
kısıtlayan gene de bir takım prensipler el-
betteki bulunacaktır. Ama, bu prensipler,
hiçbir zaman ruhsal tekâmülü kısıtlayıcı
vasıfta karşımıza çıkmamalıdır. Saygı,
haklara hürmet, anlayış, tolerans, fedakâr-
lık gibi, kısıtlayıcı unsurlar gibi görünen
esaslar, aslında tekâmülü hızlandırır bir
nitelik taşırlar.

ATİLLÂ KİTÂBEVİ

RUH VE MADDE DERGİSİ VE YAYINLARINI
DÜZENLİ OLARAK, KOLAYLIKLA ATİLLÂ
KİTÂBEVİNDEN SAĞLAYABİLİRSİNİZ

ADRES : Cemal Gürsel Cad. 68/D
CEBECİ — ANKARA

ANKARALI OKURLARIMIZA DUYURURUZ



Ufo Aktüalite

Selman Gerçeksever

Başka Dünyaların Kozmonotları

(Gegen sayıdan devam)

Kendisine yıldızlar arası yolculuk ve dünyamızın başka dünyaların kozmonotlarıncı gözetlenmesi gibi ihtimallerle ilgili olarak sorulan bir soruya Prof. Oberth, «Neden olmasın? Bu ihtimali inceleyip, bir sonuca bağlamaya çalışmak bilim adamlarının görevidir.» şeklinde cevap vermişti.

1968 yılının Mart ayında, Dearborn rasathanesinin müdürü olan Dr. Allen Hynek aynı zamanda astronomik gözlemlerde ilk uydu kullanan bilim adamıdır. «Güneş sisteminin kaçta kaç hayata elverişlidir?» şeklinde sorulan bir soruya şöyle cevap vermişti: «Benim okul çağında evrende hayat bulunmasının sırf bir rastlantı eseri olduğu sanılırdı. Oysa, yıldız oluşumu konusunda çağımızda ileri sürülen varsayımlara göre, bir çok yıldızların gezegenleri olması ihtimal dahilindedir. Evrende gezegeni bulunan tek yıldız bizim yıldızımızdır, yani güneştir, diye iddiada bulunmak, bence gülünçtür. Yavrusu olan tek kedi benim kedimdir, diyen bir çocuğun iddiası kadar gülünç. Gökbilim açısından bakılınca, hemen hemen her yıldızın çevresinde hayata elverişli olan ılımlı kuşaklar bulunabilir.»

«Galaktik uygarlıklardan dünyamıza ziyaretçilerin gelmesi bilimsel bir ihtimal midir?» sorusuna Prof. HYNEK, «Elbette. Bir gökbilimci olarak ben, kendi galaksimizde, başka uygarlıklar bulunabileceğini çok kuvvetli bir ihtimal olarak görmek'teyim. Benim kafamı durduran tek şey, o

uzak yıldızlardan buraya ulaşmanın mühendislik açısından ortaya çıkardığı sorunlardır. Buna rağmen ETI'nin bir realite olduğunu kabul etmeye hazırım. (ETI = Extraterrestrial Intelligences = Arz dışı Medeniyetler)

Moskova'nın fen bilimleri yazarı Boris Diapounov ile uzay roman yazarı Alexander Kazantsev 1908'de Sibirya'da vukua gelen Tunguska patlaması hakkında 1966'da görüşlerini açıklamışlardı. Felâketi doğuran şeyin bir meteorun yere düşmesi değil, başka dünyalardan gelen bir uzay gemisinin (kazara) patlaması olduğuna inanıyorlardı. Çünkü düşen cismin bir silindir olduğu anlaşılmıştı. Silindir biçimli bir göktaşı düşünülüyordu. Ayrıca, cisim yeryüzüne ulaşmadan yerden aşağı yukarı 20.000 feet (20.000 x 30 cm) yükseklikte patlamıştı. Patlamadan önce, manevra yapar gibi garip bir dönüşle yön değiştirmişti. Görenlerin anlattığına göre patlamanın yangını gün ışığında bile gözleri kör edecek kadar kuvvetliydi. O yöredeki vahşi ormanlarda büyük bir tahribat meydana geldi. Tahribat alanının kıyısındaki ağaçlar kesildiğinde, ağaçların gövde kerestelerinin 1908 yılına ait olan halkaların olağan üstü kalınlıkta geliştiği görüldü ki, bu da radyoaktiviteye maruz kaldıklarının bir belirtisiydi. Hatta Dübna'daki Sovyet Nükleer Araştırma Enstitüsünün 6.3311 no'lu broşüründe, Tunguska patlaması sırasında yanan bir ağacın külleri üzerinde yapılan radyo kimyasal deneylere göre bir anti-madde

temasının ihtimal dahilinde olduğu bile bildiriliyor. Ve bu konu şöyle bir sonuca bağlanıyor: «Kısacası, ne denli akıl-almaz görülmürse, görülsün, dönüp dolaşıp, şu teze ulaşıyoruz : **Tunguska yangınına, anti-madde yakıtıyla işleyen bir uzay gemisinin yanarak düşmesi sebep olmuştur.**»

Rusya'da çıkan «Vestnik Znanıa» dergisinin 1930 yılında çıkan bir nüshasında şunlar yazılıdır: «Çok eski efsane ve masalları karıştırırsak, okyanuslar, çöller ve sıradağlarla birbirinden ayrılmış çok ülkelerin folklorunda aynı efsanelere rastlıyoruz. Efsanelerin bu özdeşliği çok eski çağlarda dünyanın birçok bölgelerine başka dünyalardan üstün varlıkların indiklerini gösterir.

Apollo-8'in astronotlarından yüzbaşı Lovell aydan yeryüzüne dönerken şunları düşünmüş olduğunu yerde verdiği bir beyanatta anlatıyordu: «Başka bir gezegenden gelen yalnız bir yolcu yerine koyuyorum kendimi,» demişti. «Bu yükseklikten (333.000 km.) baktığım zaman dünyayı nasıl görürdüm? Üstünde canlıların yaşadığını anlayabilir miydim, anlayamaz mıydım, kestiremiyorum...»

«150 milyar güneşi içinde barındıran galaksimizin birçok yerlerinde bizim dünyamızı andıran ve kendilerine göre hayat ve akıl sahibi yaratıkların üremesine elverişli olan sayısız gezegenlerin bulunduğu su götürmez kesinlikte bir olgudur» diyor Andrew Thomas. Geçmiş çağlarda yıldızlararası yolculuğun gerçekleşmiş olması ve bu dünyaların birinden gelen üstün bilgili «kültür elçileri» nin dünya beşerine bilim, sanat ve teknolojiye, «HOCA» lık etmiş olmaları, şimdi kafamızı kurcalayan şu tür konuları da ortadan kaldırır :

● Eskiler Mars'ın iki ayı olduğunu nereden biliyorlardı ?

● Eski Çin'den Hou Yih, Ay'ın çorak, ıssız, cam gibi bir yer olduğunu nasıl bilebilir di? Hem de bundan 4300 yıl önce...

● Grek düşünürleri yıldızlar arası sonsuz uzaklıkları nerden kestirebilmişlerdi ?

● Başka dünyalıların yeryüzüne inmeleriyle ilgili efsaneler niçin böylesine

yaygın olarak günümüze kadar gelebilmiştir?

● Antik çağ bilgeleri Satür'ün ötesindeki, teleskopsuz görülemeyen gezegenlerin varlığını nereden çıkarabilmişlerdi ?

● Sanskrit yazılarında evrenin yaşının, tıpkı çağdaş bilimde olduğu gibi milyarlarla yıl olarak hesaplanmasının neye bağlayabiliriz ?

● Etana Destanı, Ölümler Kitabı, Enoch Kitabı gibi eserlerde uzay nasıl olmuştaki ayrıntılı ve de doğru olarak tanımlanabilmiştir ?

● Eskiler, çıplak gözle bakılınca çok sönük olan Satür'nün aslında güneş sistemindeki ikinci derecede en büyük gezegen olduğunu bilmeseler ona mitoslarında onca önem verirler miydi? Teleskopları olmadığına göre, gezegenlerin birbirlerine oranla gerçek büyüklüklerini nasıl hesaplayabiliyorlardı ?

Gerek yukarıdakiler gerekse daha önceki yazılarımızda ortaya koyduğumuz bilim tarihinin karanlıklarından bize göz kırıp duran soruların cevaplarını ilk başta da belirttiğimiz gibi şu iki tezin ışığı altında bulabiliyoruz :

1. Çok eskiden insanoğlu büyük bir uygarlığın altın çağına ulaşmıştı. Derken bir zelzele, bir yanardağ patlaması, bir tufan ya da buna benzer doğasal bir afet bu uygarlığı yerle bir etti. İnsanoğlu herşeye yeni baştan başlamak zorunda kaldı. Ve yitlik altın çağın anıları bazı toplumlardaki bilgi miraslarının dışında, yalnızca masalarda söylenerek çağdan çağa zamanımıza kadar ulaştı.

2. Çok eski çağlarda uzaydan gelen ileri bir kültürün elçileri dünya beşerini kendi bilimsel ve teknolojik düzeylerine yükselttiler.

Aslında bu iki tez birbirini bütünleyici mahiyette. Çok eski çağlarda yeryüzüne inen başka dünyalılar Ademoğlunun elinden tutarak onun tekâmülüne yardım etmeye çalıştılar ve gerçekten belirli bir uygarlık düzeyine kadar yükselttiler. Sonradan dünya beşerinin ulaştığı bu ileri uygarlık düzeni doğasal bir afetle ortadan silinmiş olabilir.

İlim Adamları Nasıl Ruhçu Oluyorlar?

Vaktiyle akademik bir takım an'anelere bağlılığın itiyadına kapılarak medyomları, dâhî, erken bunamış kimseler, şarlatan ve sahtekâr diye vasıflandıran ilmîne güvenilir âlimlerin çoğu daha sonra ne büyük bir hataya düştüklerini yana yakıla anlatmışlardır. Meşhur İtalyan mütefekkirlerinden Cesar Lombroso bunun en canlı misallerinden biridir.

Yazan :

★ Dr. Bedri RUHSELMAN ★

Maddecilik beşiğinde büyümüş bir insan topluluğu içinde tezahür eden herhangi bir ruhi hâdise garip, gayri mutad anlaşılmaz ve hattâ inanılmaz bir mevzu halinde muameleye tâbi tutuluyor. Bunun ne kadar yanlış bir hareket olduğunu burada münakaşa edecek değiliz. Fakat ruhların dünyadaki insanlara kendi varlıklarını tanıtmak ve kabul ettirmek için imkânları nisbetinde dünyada husule getirdikleri hâdiseler o kadar kuvvetli, canlı ve mütenevvi ki, bunları, bu hâdiselere şahit olan en mümkir ve mütaassıp maddecilerin bile kızgın ateşin üzerine konmuş tereyağı gibi eritmekte ve bu âlimleri o zamana kadar varlığını ısrarla kabul etmedikleri başka bir âlemin de kâinatta mevcut olduğuna inandırmakta ve hattâ başkalarına da bu fikirlerini izah etmek ve bu hakikâti anlatmak mecburiyetini kendilerine hissettirmektedir.

Güneşe maruz bir yer karanlık olmaz. Hakikatle karşı karşıya gelmiş hiçbir in-

san onu görmemekte uzun müddet ısrar edemez. Hakikati kabul etmemekteki mukavemet mevcut olsa bile uzun süremez. Çünkü her insan hakikate âşıktır. Yeter ki onun, hakikat olduğuna kanaat getirmiş olsun.

Spiritizm veya başka bir tâbirle tecrübi Spiritüalizm tarihi, ruhların ölümlünden sonra başka bir âlemdе yaşadıklarına ve insanlarla ruhi irtibatlarda bulduklarına artık inanmayıp ve bunları bir akademisyen taassubu ile red ve inkâr edip sonradan karşılaştıkları hakiki hâdiseler karşısında en samimi ve hâretli birer Sîpirit olan büyük ilim adamlarının, akademicilerin isimleriyle doludur. Bunlar bilâhare yazmış oldukları kitaplarıyla, makaleleriyle, broşürleriyle ve verdikleri konferanslarıyla evvelce bu hâdiselerin hakikatini inkâr ettikleri için ne kadar büyük hatalara düşmüş olduklarını ve ne kadar çok geyley kaybetmiş bulduklarını yana yakıla anlatmışlardır.

Bir misal olmak üzere bunlardan yalnız bir tanesini naklediyorum. Bu zat Turin üniversitesi akıl tababet kürsüsünü işgal etmiş bulunan meşhur İtalyan kriminolist profesör doktor Cesar Lombroso'dur. Bu âlim sırf akademik bir ananeye bağlılığın itiyadına kapılarak vaktiyle mesleğinin kendisine telkin ettiği fikirlerle bütün spiritle, medyomları, deli, erken bunama, şarlatan, sahtekâr vasıflarıyla tazviz etmekten çekinmemiş ve büyük spiritizm hakikatine karşı insafsız ve biaman bir düşman gibi mücadele açmağı kendisine âdeta bir ilmi vazife edinmişti. Fakat yukarıda arzettik : Güneşe maruz olan yerler karanlık kalmaz. AZ çok bu hareketinde uzun müddet inatla ısrar eden bu kıymetli ilim adamı da nihayet böyle yapmakla yanlış bir yolda yürüdüğünü anladı ve bunun acısını duydu. J. Meyer'in La Mort isimindeki kitabında şunları söylüyor:

«Sipiritizm hâdiselerinin muazzam bir ehemmiyeti haiz olduklarına inanmak mecburiyetiyle karşılaştım. İlim muhafilinin fırsat kaybetmeksizin bu hâdiselerle meşgul olması bir vazifedir.

Evvelce spiritizma aleyhinde yaptığım mücadeleleri düşünerek şimdi utanıyorum.»

Buradaki maksadımız bu husustaki ilmi mütalea ve münakaşaları ortaya koymak olmadığından yalnız bir misal olarak profesör Lombroso'nun yukarıki sözlerini zikrettikten sonra asıl maksada geçiyoruz.

Filhakika önceden spiritizma aleyhtarı oldukları halde bilahare karşılaştıkları kuvvetli müşahedeleri müteakip birer spiritizm müdafii olan ilim adamlarını ikna edici cidden şayanı dikkat müşahedeler ve hadiseler meydana çıkmıştır. Bunların ancak küçük bir kısmından bahs etmeğe vaktimiz müsaittir ve fakat bu bahsedeceğimiz için ne kadar ehemmiyetli olduğunu size göstermeğe kâfi gelecektir.

1 — Evvelâ Profesör Barrett'den bahsedeceğim. Bu zat evvelce maddeci bir ilim adamı idi. O kadar ki yanında maddenin içinde ve onu idare eden her hangi ruhi bir kudretten bahsedilmesine bile tahannüt edemezdi. Filhakika samimi ve ciddi fakat ilk sebatsız araştırmaları sı-



rasınca görmüş olduğu bazı şarlatanca haller bu zatın spiritizm hakkında esasen kendisinde mevcut bulunan itimatsızlığı büsbütün arttırmış ve onu bir spiritistin düşmanı yapmıştı. Fakat işi biraz daha sıkı tutup devam ve sebatla psişik metapsişik tetkikati ve araştırmaları ileriye götürdüğü zaman işin renginin zannettiğinden başka türlü olduğunu anlamakta bu zat da gecikmedi ve hattâ spiritizmanın ciddiyet ve hakikatine a kadar kani oldu ki, çalışma hayatının mühim bir kısmını bu işe tahsis etti ve Chicago'da bu mevzularla müstakbel National Association isimindeki bir araştırma müessesesinin de başkanı oldu. Ruhların varlıklarına ve insanlarla medyom denilen vasıtaları kullanarak görülebileceklerine kendisini inandıran hadiselerden bir iki tanesini Profesör Barrett Chicago'da vermiş olduğu bir konferansında şöyle anlatıyor :

«Cidden yakından tanıdığım bir dostum da spiritizm hâdiselerine pek inanmıyordu ve ruhlarla konuştuklarını söyleyen medyomların menfaatperest birer hi-

● Lütfen çeviriniz

lekâr olduklarına kani bulunuyordu. Vasitasız, yazı medyomlarının da (*) bilhassa bu hilekârlar meyânında bulunması lâzım geldiğini düşünüyordu. İşte bu hususu tahkik etmek için vasitasız yazı medyomlarından birisine gitmeği kararlaştırdı ve mektep çocuklarının kullandığı gibi dışarıdan bizzat kendisi bir taş tahta bularak bir gün bir vasitasız yazı medyomuna gitti. Medyom kendisiyle uzun uzadıya görüşmeden yalnız yere, tahtanın üzerine bir miktar rendelenmiş tebeşir tozu serpti ve bu tozun üzerine dostumun elinden aldığı taş tahtayı kapattı. 10 dakika beklediler. Bu müddet zarfında medyom transa geçmişti. 10 dakika sonra taş tahtayı yerden aldıkları vakit üstüne bir cümle yazılmış ve altına da kızkardeşinin Anna imzası atılmıştı. Böyle bir imzayı görünce dostum hemen kat'i hükümünü verdi: (Bu bir hilekârlıktır!) diye bağırды. (Benim bu isimde hiç bir kardeşim yok!) dedi. Medyom asla bir hakikat olduğunu, ailesine yazıp bu işi tahkik etmesi lâzım geldiğini söyledi. Dostum son murakabesini de yapmış olmak için bu sözlü tuttu ve uzakta bulunan ailesine kendisinin Anna isminde bir kardeşi olup olmadığını mektup yazarak sordu. Bir müddet sonra aldığı cevapta onun bu isimde bir kardeşi bulunmadığı yazılı idi.

«Fakat dostumun içine bir kurt düşmüştü. Yine bir gün evvelkini tanımayan ve uzakta bulunan bir medyoma gitti. Ona bittabi evvelki hikâyeye ait bir tek kelime söylemedi. Medyom transa girdi ve şunları söyledi: «Genç ve esmer renkli bir kadın sizi takip ediyor ve sizin kız kardeşiniz Anna olduğunu söylüyor.» Bu ikinci tezahürdü. Artık dayanamadı tekrar birincisi gibi fakat büsbütün yabancı bir yazı medyomuna gitti. Taş tahta üzerine yine bir cümlelik sevgi mesajı yazılmış altına da

(*) Vasitasız yazı medyomluğu, ortada kalem mevcut olmadığı halde veya bir kalem bulunup da onu eliyle tutarak yazacak birisi bulunmadığı halde bir kâğıda veya bir taş tahtaya kendi kendine bazı yazıların yazılmasına vasita olan insanların medyomluğuna derler.

kız kardeşinin Anna imzası atılmıştı. Artık hangi medyoma gitse karşısında Anna ismiyle bu mevhum kız kardeşi çıkıyordu. Bu hâdiselerden bir sene sonra dostum annesini ziyaret etmeğe gitti. Ve aralarında şöyle bir muhavere geçti.

«— Anne, hiç ölen çocuğun oldu mu?

«— Evet! Senden evvel bir kız çocuğu dünyaya getirmiştim fakat bu ancak bir kaç saat yaşadı ve öldü.

«— Eğer o yaşasa idi ona ne isim koymak istiyordunuz?

«— Ona Anna ismini koymağa karar vermiştik.»

İşte Profesör Baret'tin konferansında bahsettiği dikkate şayan ve ancak ruhların varlığı ile mutedil bir şekilde izah edilebilecek vakalardan birisi budur.

İkinci bir vaka olarak Profesör şunu zikrediyor:

«Bir akşam Yeni Orléans'da ilmi bir konferans veriyordum, konferansın başında, dinleyiciler arasında bulunan birisine gözüm takıldı. Bu zat beni o kadar tesir altında bıraktı ki, söyleyeceğimi şaşırđım. Ve konferansım istediğim gibi olmadı. Halbuki bir müddet sonra başka bir konferans vermek zorunda idim. Hemen o akşam başka bir memlekette bulunan kız kardeşime bir mektup yazdım ve şu direktifi verdim: «Yanına en yakın dostunu al ve beraberce bir medyoma gidiniz. (.....) gün ve (.....) saatte medyomla birlikte dört kişilik bir celse yapınız ve bana yardımcı ruhların yardımlarını temin etmeğe çalışınız.»

O gün konferansa bir buçuk saat geç kaldım. Salon hınca hınç dolmuştu. Konferansım o kadar mükemmel olduki hayatımda bu kadar mükemmel ve kuvvetli konuştuğumu hatırlamıyorum. Herkes büyük bir zevk ve heyecan içinde beni dinlemeğe dalmıştı. Konferansımın son cümlelerini bitirirken hazurun arasından bir medyom ayağa kalktı ve yüksek sesle şunları söyledi: (Siz konuşurken yanınızda iki kişinin bütün konuşmanızın devamı müddetince dikilmekte olduğunu görüyordum. Bunlardan birisi sağ tarafınızda baştan başa beyaz elbiseler giyinmiş bir ihti-

yardı bu şark kıyafetinde ve kılığında bir zattı. İkincisi de sol tarafınızda dünyada eşine rastgelmediğim bir güzelliğe malik fakat iki gözül de âmâ genç bir kızdı.) «Aradan iki gün geçti. Kız kardeşimden aldığım mektupta şu satırları okudum : (Dediğin gün ve saatte medyoma gitmeğe hazırlandık fakat ancak bir buçuk saatlik bir tehirlle medyoma gidebildik ve celseye başladık. Birdenbire yerimden dışarı çıktığımı hissettim. Büyük bir hafiflik içinde boşluklara fırladık. Ve seninle karşılaştım sen sahnede bulunuyor ve bir konferans veriyordun. Fakat asıl sebebini anlayamadığım şey şu idi: Konferans verdiğin sırada sağ tarafında beyazlar giyinmiş şarklı kıyafetinde bir ihtiyar duruyordu. Sol tarafında da tabiat üstü güzelliğe malik fakat gözleri âmâ genç bir kız vardı.»

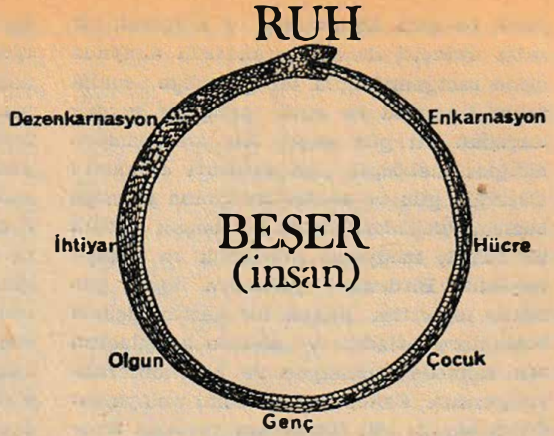
2 — Şimdi biraz evvel ismini verdiğim İtalyan âlimlerinden C. Lombroso'nun koyu bir inkârcı materyalist iken kendisini sipirit yapan meşhur bir hâdiseyi de bu arada zikretmek icabediyor :

1882 de Cenova'da meşhur İtalyan medyomu Eusapia Palladino ile tecrübe yapıyordu. Bu tecrübeye tamamiyle münker olan ve ispritişmayı o zaman ancak bir tezyif ve tahkir mevzuu olarak ele alan Profesör Lombroso da arkadaşlarının zoru ile iştirak etmişti. Eusapia trans halinde idi. Bazı ufak tefek hâdiseler cereyan etti. Bunların hiç birisi Profesörü tatmin edici mahiyette değildi. Şu da vardı ki o zamana kadar Lombroso medyom Palladino'yu tanımamış bulunuyordu. Bittabi esasen çok cahil bir kadın olan medyom Eusapia Palladinoda Lombroso'nun kim olduğunu ve neyin nesi bulunduğunu bilmiyordu. Bu sırada artık canı sıkılmağa başlayan Profesör yazıhanesinin üzerinde bulunan ağır bir hokka takımını işaret ederek «ruhlar tarafından» havaya kaldırılmasını istedi. Burada beklemekten ziyade, medyomun muvaffakiyetsizliğini tebartüz ettirecek spiritezme yeni bir hücum vesilesi elde etmek maksadı aşkâr olarak görülmüyordu. Fakat medyom Profesöre cevap olarak kendine mahsus avam varî lisaniyle sunları söyledi : «Bu havaf isteklerinin ne

faydası var! Şimdi seni annenle de görüştürebilirim.» Bu sözler, senelerce spritişma aleyhtarlığı yapmış ve ona zerre kadar kıymet ve ehemmiyet vermemiş olan Profesör Cesar Lombroso üzerinde hiç bir heyecanlı tesir husule getirmedi. Profesör sadece, soğukkanlılıkla (Görelim!) diye itimatsızca ve yarı müstezhi bir cevap vermekle iktifa etti. Oda kırmızı camlı bir lâmba ile aydınlatılmış bulunuyordu. Karanlık odayı celse salonundan ayıran perdenin önünde bir hayal belirdi. Bu hayal küçük boylu bir kadın hayali idi. Profesörün anesi de kısa boylu idi. Ve bu tıpkı onun boyuna benziyordu. Hayal perdeden ayrıldı ve masayı döndükten sonra güllümseyerek ve konuşarak Cesar Lombroso'ya doğru ilerlemeğe başladı. Kadının sözlerini orada hazır bulunan bütün asistanlar mülkemmelen işitiyorlardı. Fakat kulakları sağır olan Profesör, hayalin ne söylediğini işitemiyor ancak dudaklarının hareketinden konuştuğunu anlıyordu. Kadın oğluna yaklaştığı zaman Profesör gelirirken söylemiş olduğu sözleri yüksek sesle tekrar etmesini rica etti. Hayal açık ve yüksek bir sesle «Cesa, mio fio» dedi. Bu sözler Profesöre yıldırım gibi tesir etti. Zira evvelâ yalnız medyom değil orada bulunan hiç bir kimse Profesörün annesini tanımaz ve onun kim olduğunu bilemezdi. Saniyen, bu kadınboyu ve çehresi ile tamamen kendi annesi idi bundan başka o doğduğu yer olan Venedik lisaniyle ters olarak (Fio mio) yerine (mio fio) derdi. Ve nihayet her anne gibi oğluna (oğlum) diye değil, (dostum) diye hitap ederdi. Bütün bunlar Lombrosunun mukavemetini bir anda kırdı. Hayal oğlundan ayrılırken masayı tekrar geldiği gibi döndü ve oğluna bir öpücük gönderdikten sonra kayboldu.

Bu sırada medyom asistanlar tarafından sınıksız tutulmakta ve derin bir trans halinde kendisinden geçmiş bulunmakta idi. Bu hal Profesörün bundan sonra birisi Milan'da, diğeri Turin'de yapmış olduğu iki celsede de tekrar etmiş ve annesi kendisinden ayrılırken daima böyle bir sevgi tebessümü içinde buseler göndererek ayrılmıştı. (20. Asır Dergisi'nden)

Bebeklikte Çevreyi Tanıma Ve Disiplin



● Selman GERÇEKSEVER ●

Uzunca bir süreden beri okumakta olduğunuz bu yazı serisinde ADEMOG-LU'nun doğumundan ölümüne kadar olan gelişimi aşağıdaki ana bölümler içinde incelenecektir:

A) Çocukluk

1. Süt çocuğu (bebek) 0-2 yaş
2. İlk çocukluk (okul öncesi) ... 2-7 yaş
3. Orta çocukluk 7-9 yaş
4. Ergenlik öncesi (puberty) 9-13 yaş

B) Ergenlik (Gençlik) 13-21 yaş

C) Olgunluk ve İhtiyarlık

Genellikle anneler çocuklarını bir taş-bebek gibi büyötmek isterler. Sağa sola koşmaması, onu bunu çekmemesi, üstünü başını hiç kirletmemesi, uslu uslu bir kenarda ya da kendi kucaklarında oturmaları arzu edilir. Bu şekilde çocuk belirli bir realiteyi yaşamaktan alıkonulmuş oluyor. Ayrıca bu yaşta çok hızlı gelişen kasların çalıştırmasına mâni olunmuş oluyor. Anne-babanın böyle bir tutumu ile çocuk muhtemelen ileride, büyüdüğü zaman, kendisine pek güveni olmayan, kendi işini kendisi beceremiyen, daima yanında ana-babasını arayan, aşağılık duygusunun menfi tesirlerini her zaman hisseden bir fert haline gelecektir. Bu noksanlığını gidermek için de 14-20 yaşları arasındaki çocukların başvurdukları çarelerden biri de uyuşturucu maddelerdir.

İşte bu bakımdan mümkün olduğu kadar çocuğun çok sayıda ve değişik tecrübeler yapmasına ve tehlikesiz bir şekilde gürültü etmesine imkân vermek hattâ hazırlamak gerekir.

Bu çağda, çocuğu yola getirmek veya zaptetmek için en iyi hareket tarzı: Bir yandan çocuğu tehlikesizce yapmasına müsaade edilebilecek olan her şeyi yapmakta serbest bırakmak, öte yandan da onun kaptislerini görmemezlikten gelmektir. Zira, yetişkinler çocuğu yola getirmek ve zaptetmek için ne kadar araya girerlerse, çocuğun karşı koyma tepkileri o nisbette çok şiddetli olacaktır. Ve de kaptisleri çoğalacaktır.

Tehlike veya ciddi suçlar karşısında çocuğu ciddi fakat sarsılmaz bir sesle ve sükûnetle yola getirmeye çalışmak gerekir. Bu konuda herhangi birşey vaatmeye, birşeyle korkutmaya, sevgisizlikle tehdit etmeye gerek yoktur.

Disiplin: Her ana-baba çocuğunun alışkanlıklarında ölçülü, sıhhatli ve olumlu olmasını, dolayısıyla daha ilk günlerden onu disiplinli bir yaşam içinde yetirmeyi arzu ederler. Fakat bunda ne dereceye kadar başarılı olurlar? Bu, dünyaya yeni gelmiş olan varlığın psikolojik ve fizyolojik özelliklerine göre değişen bir husustur. Örneğin, karmik plânı icabı, disiplin altında yaşamasına lüzum olmayan bir

varlık belkide ana-babanın aile içinde öğretilmediği disiplinli, gençlik ya da olgunluk devrelerinde daha ağır şartlar altında öğrenmek zorunda kalacaktır. Zira o zamanlar yavaş yavaş anlayacaktır ki, insanların tamamen başboş, kendi başlarına buyruk olarak yaşamalarına imkân yoktur... Gerek tabii, gerek sosyal, gerekse ekonomik, hattâ kendi bedeniyile ilgili şartlar kendisini belirli kurallara uymaya zorlar. Belki fert o zaman iş isten geçmiş olsa bile öğrenecektir fakat bu, çocuklukta öğrenmeden çok daha çetin olacaktır. Aynen 20 yaşında askere giden bir insan ile, 30 yaşında giden insanda olduğu gibi.

İşte bu nedenlerden dolayı ana-baba daha doğumun ilk günlerinden itibaren bebeği disipline alıştırmaya gayret etmelidir. Düzenli bir uyku alışkanlığı, düzenli bir yemek alışkanlığı, herşeyden önce çocuğun sıhhati ve ana-babanın da rahatı bakımından önemlidir. Çocuk, kendi fertleri biribirini seven, saygıya değer bir aile içinde büyürse, diğer insanlarla da mutlu geçinmek yolunu daha kolaylıkla bulacaktır.

Yukarıda anlattıklarımızı bebeğin günlük yaşantısıyla ilgili örnekler üzerinde görmeye çalışalım: Bu yaşlardaki çocuklarda disiplin konusu olabilecek hususlardan biri de meme veya mamadan sonra uyumak istememeleridir. Uyumak istemezler ve oturmak için direnirler. Hele çocuğunu ağlatmamak arzusuyla, kucağında sallayarak uyutmayı âdet edinmiş olan annenin inatçı bebeği yatağına bırakılması için saatlerce huysuzluk edebilir. Böyle bir çocuğun üzücü bir mücadeleyle alışmasına izin vermektense, bir kaç gece (defa) 15-20 dakika ağlamasına aldırmış etmemek daha doğru olacaktır. Dış çıkaran çocuk da geceleri uyanıyorsa, onu kaldırmaya alıştırmayıp, yatağında sakinleştirmeye çalışılmalıdır.

Bütün bunlar, bebeğin daha ilk aylardan disiplin altına almak, kendisine iyi alışkanlıklar kazandırmak için fırsatlardır. Bunları iyi değerlendirebilen bir annenin, ileride göreceğimiz gibi, hem kendisi, hem de çocuğu rahat edecektir. Bu, hiç

bir zaman sevgisizlik değildir. Bilâkis, disiplin altına alınmış ölçülü bir sevgiyle çocuğu terbiye etmek, onu kendi kendine yeterli bir şahsiyet olma yolunda geliştirme amacıyla uygulanan bir davranış şeklidir.

Bebeklik devresinin sonlarına doğru çocuk konuşmaya başladıktan sonra genellikle herşeye «Hayır» diye hitabeder. Çocuğu «EVET» demeye zorlamak, ya da bir şeyi kabul ettirmeye çalıştırmak bazan sıkıcı olabilir. Böyle bir tutum aynı zamanda her şeye itiraz etmeye, olumsuz cevap vermeye, huysuzluğa da alıştırabilir. İşte bu nedenle çocuğa yaptırılması istenen şey, direkt olarak değil de, dolaylı olarak söylenmeli, taviz verilmemeli ve tartışmaya girilmemelidir.

Örneğin, yemek zamanı gelince o anda çocuğun zihnini meşgul eden şeyden bahsetmeye devam ederek ve kendisine birşey sormadan çocuk yemek masasına götürülmemelidir. Elinde bir oyuncak varsa, onu da masaya götürünüz ve eline kaşığı verdiğiniz anda oyuncağı bir yana koyunuz. İki yaş civarında bir çocuk uyku zamanı bebeği ile oynarsa, «Artık bebeği yatıralım...» deyiniz ve ikisini de yatağına yatırınız. Elbisesini değiştirmek istediğiniz zaman, ne yaptığınızdan bahsetmeden düğmelerini çözmeye başlayınız. Yani kısaca, çocuğun «hayır» demesi, ya da itiraz etmesi için fırsat verilmemelidir.

Çocuğun huysuzluk yapmasına da fırsat verilmemelidir. Bunu önlemek için önce çocuğun fazla yorulmamasına, aç, susuz kalmamasına ya da hasta olacak şekilde bulunmamasına dikkat edilmelidir. Bunların dışında herhangi bir olmayacak nedenle ya da sebepsiz olarak yaptığı huysuzluktan sonra ne olursa olsun istediğini yapmamaya dikkat etmek gerekir. Aksi durumda isteğinin yerine getirilmesi için etkili bir silâh keşfetmiş olacaktır. Böylece nefsaniyete yönelmiş menfi bir alışkanlık elde etmiş olur. Buna mâni olmaya çalışmak çocuğu sevmemek değil, bilâkis tekâmülüne yardım etmektir.

Huysuzluk anında anne-baba sükûnet.

● Lütfen çeviriniz

le hattâ ilgisizlikle hareket etmelidir. Buna rağmen bazı çocuklar saatlerce ağlamaya devam edebilirler. Bu gibi hallerde fırtınanın en şiddetli zamanı geçtikten sonra yanına gidilmeli, fakat yaptığı ya ramazlıktan bahsetmeden oyun oynaması ya da bir ış görmesi, örneğin, odada birşeyi size getirip vermesi söylenebilir.

Bazı, sözlümona, iyi kalpli ana-babalar çocuklarının devamlı olarak iyi kötü her istediğini yaparlar. Yâni çocuğun ego'suna hizmet etmeyi kendilerine görev bilmişlerdir. Uygunsuz da olsa, çocuğun her yaptığını hoş görürler. Bu hareket tarzı, çocuğun egosunu tatmine yönelmiş bir eğitim tarzı olduğundan ileride cezasını her çocuk hem de ana-baba çekecektir. Böylece şımaran çocuk 4-5 yaşlarına gelince başka çocuklara karşı kaba davranır ve onların nefretini kazanır. Birkaç arkadaşını bir olup, kendisini dövmeye kalktıkları zaman ana-baba haklı olarak çocuğunu savunacaktır. Fakat aslında haksızdırlar. Çünkü çocuklarını zamanında arkadaşlarından veya çevresinden bu tarzda muamele görecektir. O halde gerektiğinde sert davranmak, çocuğa itaat etmesini, başkalarına karşı saygılı olmasını öğreteceği için onun menfaatinidir. Dolayısıyla olumlu bir eğitim tarzıdır.

Bu arada ceza vermek de gerekecektir. En iyisi çocuğu, cezaya müstahak olmayacak tarzda yetiştirmek gerekir. Çocuğa ne kadar az ceza verilirse, cezalar o kadar etkili olur. Ceza en son çare olmalıdır. Fakat canını yakacak cezalardan, karanlık yerlere ya da odasına hapsedmekten kaçınmak gerekir. Ana-baba bilhassa yerine getirilmesi mümkün olmayan tehditlerden kaçınmalıdır. Fakat uygulaması mümkün olan tehditler bazan yararlı olabilirler. Örneğin, «Hava gazıyla oynarsan, oyuncaklarını saklarım...» gibi. Böyle denildiğinde bunu mutlaka yapmak, oyuncakları birkaç gün saklamak gerekecektir.

Buraya kadar söylediklerimizden özet olarak diyebiliriz ki, çocuğa karşı ana-babanın takınacağı tutum, onun EGO'sunu islahaya yönelik olmalıdır. Esasen ruhsal varlık olarak o yavrunun dünyaya geliş amaçlarından en önemlisi budur. Ömrünün sonuna kadar bunun için uğraşacaktır. Bunda muvaffak olduğu nisbette tekâmül basamaklarında yükselecektir. İşte çocuğun daha ilk yaşlarda bu tarzda yetiştirilmesi, ileride kendisi için faydalı olacaktır. Ve ana-baba işte ancak o zaman gerçek bir hayırlı evlât yetiştirmiş olduklarını söyleyebileceklerdir.

(Devam edecek)

Realite

(Sahife 3'den)

arada bulunur.

'Dr. Bedri Ruhselman, Mukadderat ve İcabat, Sahife: 208.23'den derlenmiştir).

(İyilik ve kötülük standart olarak mevcut değildir. Vicdanın sonuçlandığı realiteler iyi ve kötü kavramlarını değerlendirebilir. Tekâmülle birlikte artan görgü ve bilgi, vicdan berraklığının direktifi altında, İ. İ. Kanunlarına uyabilme yeteneğini geliştirir, tekâmülde yeni bir hız kazanır. Tekâmül hızları arasındaki fark iyi ve kötü değer hükümünü doğurur. Tekâmül

sürekli ve her tekâmül seviyesine uygun fikri kabuller, düşünceler, duygular ve araçlar mevcuttur. Realite farkları dediğimiz bu durumda, iyi-kötü ayırımı yapmak doğru değildir. Evren kanunlarına uyabilme, yani varlığın vicdan hükümleri de, sonsuz ruh kudretleriyle yaratılmış ruhlarda aynı oluş halini aramak abes olduğundan, bir birine benzemez. Bir merhaleden vicdanın vereceği hükümle başka bir merhaledeki vicdanın vereceği hüküm arasında açık farklar bulunmakla beraber, gene herkes ancak kendi vicdanının hükümlerine göre sorumludur.)

S İ B E R N E T İ K

● Ali İRTEM

Uluslararası Sibernetik Kuruluşu
Türkiye ve Ortadoğu Temsilcisi

(Geçen sayıdan devam)

2. ŞİİR MAKİNASI

Geçen yıl Amerikan elektronik beyin uzmanlarından Phillippg elektronik beyin makinalarına şiir yazdırmak hevesine kapılmış ve makinasını da ona göre ayarlamıştır.

Bu makinanın dış âlemden aldığı ilhamları bu zât aradada sırada elektronik beyin üzerindeki bir düğmeye gelişi güzel basmak suretiyle realize etmiş bulunmaktadır. Bu makina tarafından hazırlanan şiirlerden 929 sayılı olanını —mümkün mertebe ashna sâdik kalmaya çalışarak— İngilizceden Türkçeye şöylece çevirmeye muvaffak olduğunuzu sanıyoruz :

Rüyalar, kırık ümitler üzerinden
gözleri kapalı geçerken,
Sonsuz uzay kırık aşklar üzerinden
inleyerek akıyordu,
Senin ışığın ise çalnan insanlardan
kaçıyordu,
Semalar uyumuyordu.

Şiir sayısı 929

Yazan : RCA 301 Elektronik
Beyini

Görülüyor ki, elektronik beyinler de edebiyattaki modern akımlara uyarak anlamsız şiir yönünde işlemektedir. Söz konusu ettiğimiz makina halen dünyada mevcut bütün şiirlerden daha yüksek bir randımanla çalışmakta ve dakikada 150 şiir yazmaktadır.

3. ÖĞRETİM MAKİNALARI

Amerikalı sosyolojist Prof. Ömer Hayyam Moore bir konuşan yazı makinası icat etmiştir. Bu makina ile 2,5 ile 5 yaş

arasındaki çocuklara okuyup yazma öğretmekte ve bunda büyük bir başarı kazanmış bulunmaktadır.

Acaba aynı yolda askerlik çağındaki erlerimize sür'atle okuyup yazma öğretmek kâbil değil midir dersiniz ?

Öğretim makinaları konusu ile daha 1954 yılından beri İngiliz sibernetik bilimlerinden Gordon Bask büyük bir önemle durmakta ve yine bu konuda Amerikan Millî Savunma Bakanlığı hesabına bir çok etüdlere girişmiş bulunmaktadır.

Öğretim makinaları, insan ve makina ilişkilerini düzenleme bakımından önem kazanmış bulunmaktadır.

Öğretim makinalarının ana prensipleri, öğrenci bir soruya doğru cevap veremeyince, kendisi doğru cevap verinceye kadar soruları kolaylaştırmak ve sonra doğru cevabın alınmasını müteakip güç sorulara doğru mihaniki olarak geçmektedir. Bu işi elektronik beyinler üzerinde programlaştırmak kabil olduğu gibi daha basit âletlerde de uygulamak mümkündür. Öğretim âletleri konusu Amerika'da ve İngiltere'de ve son bir kaç yılda Almanya'da da muazzam bir gelişmeye yol açmış bulunmaktadır. Bu öğretim makinaları sayesinde meselâ bir mühendisin bir makinada arızaların tesbitini kolayca öğrenmesi kabilidir.

4. TEŞHİS MAKİNALARI :

Sibernetikten yararlanan en önemli alanlardan biri de tıptır. Özellikle kalp ve beyin hastalıklarında teşhis için elektronik beyinlerden istifade edilmektedir. Meselâ bunlardan bir tanesi gözlerin hareketini izlemek suretiyle beyin rahatsızlıklarına teşhis koymaktadır.

● Lütfen çeviriniz

5. DİĞER UYGULAMA ALANLARI:

Elektronik beyinlerin bugünkü günde fiilen uygulanmakta bulunduğu alanlarda bazılarını sıralayalım.

1. Mühendislere Konstrüksiyon yapmağa mahsus makinalar
2. Demir ve çelik imalâtının otomatikleştirilmesi
3. Kimya sanayiinin otomatikleştirilmesi
4. Trafik kontrolünün otomatikleştirilmesi

Sibernetikin imalât sanayinde uygulanması, artık ikinci sanayi inkilâbı diye vasıflandırılmaktadır. Birinci sanayi inkilâbında insanların kol kuvveti yerine makina kuvveti ikâme olunmuş bulunuyordu. Bu ikinci sanayi inkilâbında ise insanların zekâsı makina kuvveti ile çoğaltılmış bulunmaktadır. Bu itibarla insan zekâsının dokunduğu her alan, sibernetikin etkisi altına girmiş bulunmaktadır.

Halen İngiltere'de meteoroloji alanında, Orta çağlardan beri toplanılan bütün bilgiler içine doldurulmuş bulunan bir elektronik beyin imâl edilmiş bulunmakta ve bu elektronik beyin bir aylık bir süre için hava tahminleri yapmaktadır. Ayrıca bu yapılan hava tahminleri ile fiili hava durumları arasındaki farklar bir Feed-Back mekanizması yolu ile yeniden bu âlete aktarılmakta ve kendisini daimi surette düzeltmesine imkân verilmektedir.

Aynı yolun Türk stratejisinin geliştirilmesinde de uygulanması kabildir sanıyorum.

6. AKIL ARTTIRMA MAKİNASI :

Ashby'nin üstün denge durumuna sahip makinaların ve insanların zekâlarının artırılabilceği kanısında olduğunu şimdiye kadar bazı vesilelerle zikretmiş bulunduğumu sanıyorum. Fakat sade o değil, Amerikan Silâhlı Kuvvetleri K. lığı da aynı kanaatte olacak ki, bu konunun etüdüfî kendisine yaptırmış bulunmaktadır. Ashby'nin görüşlerini biraz izah edelim:

Her şeyden önce (AKIL) nedir?...

Ashby ye göre akıl sadece bir (SEÇMEK) ten ibarettir. Herkes bilir ki, bir insanda her öğrencinin tek arzusu doğru cevabı (SEÇMEK) ten başka bir şey değildir. Bir insan da kendi çevresinin verdiği imkânlar içerisinde kendi Homeostatik ihtiyaçlarına en uygun hareketi (seçerse) çevresinin kendi önüne koymuş bulunduğu problemi çözmüş olur. Bu husus Ashby'nin Homeostat âleti içinde doğrudur. İnsanlar için de.

Ashby'ye bundan sonra bir hamle daha ileri gidiyor ve diyor ki: Akıl sadece bir seçmekten ibaret ise (seçmek) işlemi mekanik vasıtalarla çoğaltılabileceğine göre akıl da mekanik vasıtalarla çoğaltılabilemesi lâzım ve kabildir.

Bu konuda hepimizin alışık olduğumuz bir misâli devlet idaresinden seçeceğiz ve devlet idaresinde Amerikan idare sistemi bizim bu maksadımız için daha uygun olduğu için, bu sistemi dikkat nazarına alacağız.



LÜTFEN
ABONENİZİ YENİLEYİNİZ

P.K. 1157 — İstanbul. 60 TL.

Diyelim ki, Fâlan Cumhurbaşkanı'nın aklı o ülkenin dış siyasetini idare etmeye yetmiyor, Bu takdirde bu zatın yapması gereken şey, dış siyasetin başına bu işten anlayan birisini (seçmek) tir. Dışişleri Bakanı da, memleketin idaresine en uygun siyaseti (seçecek) tir. Bu seçmenin ikinci safhasıdır. Fakat o da bu (seçim) i yaparken yalnız değildir. O da bu siyaseti tayin ederken kendi daire başkanlarını iyi ola-

rak (seçmesi) lâzımdır. Bu suretle —Söz konusu Cumhurbaşkanı'na esas itibariyle aklı ne kadar orta halli isterse olsun— devlet idaresi denilen, bu muazzam (AKIL ARTTIRMA) tesisatı vasıtasıyla, büyük bir derecede çoğaltılmış olur. Bilindiği gibi şimdiye kadar geleneksel anlamı ile «devlet idaresi» dediğimiz (Bu akıl çoğaltma tesisatı) hep insanlardan tereküpü etmekteydi.

Spiritüalist Dostlara Duyuru

Spiritüalist Dostlar Arasında Bir Fikrî Bağın Kurulması Gerektiği İnancıdayım. Aynı fikirde Olan Dostların MEKTUPLARINI Bekliyorum.

ZEKİ OĞUŞ

Adres :

Cumhuriyet Mh. 962 Sk. No: 32
A D A N A

Ölümden Sonra Hayat

N. O. Jacobson

20 TL.

Spiritoloji, parapsikoloji, psişik güçler bilimi, hepsi bilimsel bir yöntem ve harika bir sezgiyle bir araya getirilmiş, birleşik bir **RUH ALANI** içine sokulmuş. Bu tür eserlerin en faydalı ve objektif olanı

Ruh ve Madde — P. K. 1157 — İstanbul'dan

RUHSAL CERRAHLIK



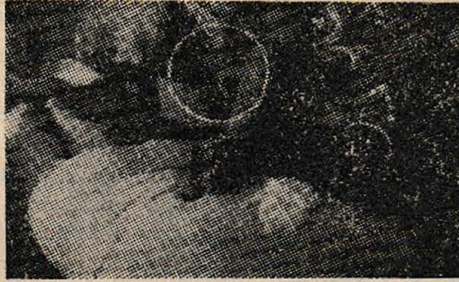
Öğrendiğimize göre geçtiğimiz aralık ayı içinde gerçek kimliğini saklayarak, kendisini avukat olarak gösteren bir doktor Filipin'li şifacılar tarafından ameliyat ve tedavi edilmiştir. Aslen Almanya'lı olan doktor bu başarılı ameliyattan sonra o zamana bırakamadığı tekerlekli iskemlesini terketmiştir. Almanya'lı doktor Filipinlere gelmeden önce omurgadan 400 kadar iğne olmuş ve son zamanlarda da mesleğini terketmesi için kendisine baskı yapılmaya başlanmıştı. Filipin'li şifacıların elinde iki gün kadar süren operasyon ve tedaviden sonra kendisi-

ni çok iyi hisseden doktor gerçek mesleğini açıklamaktan da kendisini alamamıştır. Aşağıda ayrıntılarını okuyacağımız olay İngiltere'deki «Ruhsal Şifacılar Federasyonu'ndan Tom William tarafından yerinde izlenerek kaleme alınmıştır. Bu son gözlemle birlikte T. Williams şimdiye kadar 800 kadar ruhsal operasyona şahit olmuş bulunmaktadır. Gözlemleriyle ilgili olarak pekçok fotoğraf da çeken Williams kendi vücudu üzerinde de bir ruhsal operasyon yaptırmıştır. Marcello isimli bir ruhsal cerrah tarafından yapılan operasyonun başa-

riya ulaşmış olduğu röntgen ile de saptanmıştır. Williams'ın başından geçen ruhsal operasyon karısı Johan tarafından anında filme alınmıştır. Marcello'nun ameliyatından üç gün sonra yine Filipinler'in tanınmış şifacılarından 41 yaşında Jose Mercado, Tom Williams'ın karnında bir tenis topu büyüklüğünde bir UR daha çıkarmıştır.

Tom Williams'ın Filipinler'de bulunduğu sırada izlemek fırsatını bulduğu diğer bir olay da üç yıl önce bir trafik kazasından sonra gözleri görmez hâle gelen 43 yaşında bir kadınla ilgiliydi... Söz konusu ba-

GÜCÜNÜ GÖSTERİYOR



yan trafik kazasından sonra üç tanınmış göz mütehassısı tarafından tedavi edildiyse de bir iyileşme elde edememiştir. Fakat ruhsal şifacılarla birlikte düzenlenen iki celseden sonra kadın görmeye başlamıştır. Başından geçenleri kendisi anlatırken konuşmaları T. Williams tarafından teybe alınmıştır.

Tom Williams'ın izlediği ruhsal şife celseleri arasında tıp otoritelerince terminal kanser olarak nitelendirilen rahatsızlıkla ilgili bir celse de vardır. Romy Bugrin tarafından gerçekleştirilen bu celseyi

de filme almayı başarmıştır. Celseye başlamadan önce Romy hazır bulunanlara dönerek. «Şimdi hep birlikte dua edelim...» dedikten bir süre sonra, «Evet, şimdi hazırız başlayabiliriz.» demiş ve ben ruhsal ameliyatı kameramın merceklelerinden izlemeye çalışırken Romy ellerini kanserli kadın hastanın vücuduna daldırmıştı bile... Bir kaç saniye sonra parmaklarının ucuyla içeriden bir ur çıkarmakta olduğunu gördüğüm zaman elimdeki kemaramı da bir kenara bırakarak bizzat kendi gözlerimle daha iyi ve daha yakından seyretmek üzere

şifacının yanına sokuldum. Birinciden sonra şifacının elleri hastanın vücudunda ikinci bir uru çıkarmak üzere tekrar kaybolmuştu. Sonradan anladım ki, birinciden sonra çıkardıkları asıl UR'un kökleri idi. Şifacının işi bittikten ve ameliyat bölgesi kapandıktan sonra birazcık kan lekesinden başka orada az önce ameliyat yapıldığına dair hiç bir amare yoktu. Bu operasyondan sonra kendisiyle birkaç celse daha yapılan kadın son celsesinden ayrılırken son derece rahat ve müteşekkirdi.

(Devamı sayfa 31'de)

Bilinmeyenden Gelen Sesler Ve Banda Kaydı

● M. TECELLİ

Gaipten gelen seslerin elektro-manyetik aletlerle tesbit edilebilmesi, ve bu çalışmaların hayli genelleşmiş olması sebebiyle, bu konudaki yeni buluşları ve fareziyeleri bir arada gözden geçirmek faydalı olabilir.

Bilindiği üzere, varlıklarla sesle konuşmak suretile irtibat kurmak iki türlü olmaktadır.

1 — Vasıtalı konuşma :

Bu tür irtibatlarda vasıta medyomun gırtlığıdır. Bunun da iki nev'ini görüyoruz.

A) Medyom, konsantre olarak veya ruhi infisal yolu ile irtibata geçmek için kendisini sükûnete vermekte, bir süre sonra, yabancı bir tesir vücudunu sarsmakta ve fikirler ilham edilmeğe başlanmaktadır. Medyom kendisine gelen bu ilhamları kelimelerle ifade eder.

B) Varlık, medyoma enkorpore olur. Yani bedenine girer ve medyomun hançeresini kullanarak konuşur. Bu tür irtibatlarda, ekseriyetle medyomun sesi, yüz hatları, mimikleri, tavırları değişir. Medyom yeni bir şahsiyet olur.

2 — Vasıtasız ses :

Bu nevi irtibatlarda artık medyomun hançeresinin bir rolü yoktur. Ses gaipten gelir. Görünürde hiç bir alet olmaksızın, hâtiften bir konuşma veya bir müzik sesi duyulur. Filhakika görünürke bir alet yok-

sa da, Mrs. Vivian'ın müteveffa kızının bir celsede verdiği tebliğe göre, medyom, hem kendisinin hem de auranın ektoplazmasını kullanarak boru şeklinde müteaddit aletler yapmakta imiş. Bu borular ses titreşimlerini zaptederek işitilmelerini sağlamış.

Vasıtasız sesin bir nev'i de, materyalizasyon celselerindeecessüt eden varlığın konuşmasıdır. Bunda da medyomun hançeresinin kullanılması bahis konusu değildir. Böyle bir vasıtasız sesin ciddiliğinden şüphelenmek için, fazlaca septik olmak lâzımdır.

Direkt ses celselerinde ekseriya, huni geکلinde madeni borular kullanılmakta ve bu suretle hâtifin sesleri büyütülmektedir. Her ne olursa olsun, gaipteki titreşimlerin ses titreşimi haline gelmesi ondan sonra da ses titreşiminin işitilir hale gelinceye kadar kuvvetlenmesi için iki türlü alete ihtiyaç olacağı düşünülebilir. Bu aletler varlığın dediği gibi ektoplazmadan yapılmış olabilirler. Yaşayan insanlar tarafından da imal olunabilir.

Direkt ses celselerinde kullanılan huni geکلindeki borular sadece sesi yükseltmeğe yarayan bir alettir. Vibrasyonların ses ihtizazları haline getirilmesi için varlığın kullandığı mekanizma henüz bilinmiyor.

Bazı araştırmacılar, «evvelce uzaya fırlatılmış sesler orada mahfuz durur ve şartlar müsait olunca tekrar ses halinde

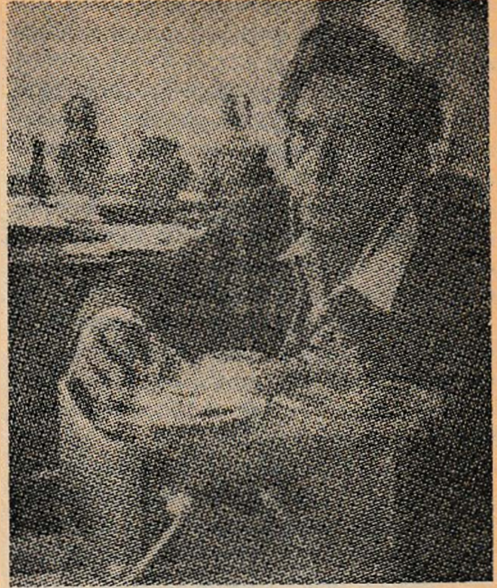
bize gelir» tezini ileri sürmektedirler. Bu tez kabul olunursa, sorulan bir soruya hatifin o zamanın icaplarına göre cevap vermesi keyfiyeti izahsız kalır. Bu kabil vakalara misâl olarak şu olay zikredilebilir :

Newyork'ta akdedilen bir direkt ses celsesinde Medyom Valentine'dir. Varlıklar bazan hazır bulunanların bilmedikleri dillerle tebliğ verdiklerinden, Oxford Üniversitesi profesörlerinden tanınmış lisan âlimi Polyglotte Dr. Neville Whiment'in da celseye iştiraki sağlanır. Whiment, müşahedesini şöyle anlatıyor.

«İlk zamanlar, birbirini takip eden muhtelif sesler işitildi. İngilizce konuşuyorlardı. Bir ara isminin Cristo d'Ageno olduğunu söyleyen bir ses İtalyanca konuştu. «Sinyora (x) e söyleyin, İtalyanca öğrenmek için bana verdiği sözü tutmuyor.» Bayan (x) o esanda celsede bulunuyordu. Bu hadiseye, medyomun veya celsede bulunanlardan birinin düşüncesi müessir olmuş olsa bile, statik bir hale gelmiş olan uzayda mahfuz bir sesin o sırada yeniden faaliyete geçtiği faraziyesi ile telifi kolay değildir. Çünkü, gelen tebliğ celsenin o esnadaki durumuna uygun düşmektedir.

Varlıklarla vasıtasız ses usulü ile irtibat kurma her zaman basit âletlerle olmuyor. Bazen elektro-manyetik tekniğin de karıştığı daha komplike âletlerle irtibat tesisi daha kolaylaşıyor.

Bu yolda gaipten gelen seslerin ilk tesbit eden Ressam ve sinemacı olan İsveçli Friedrich Jürgerson isminde bir zattır. Hâdise şöyle cereyan ediyor : Jürgerson, bir filmi için kuş seslerini tesbit etmek üzere, 12/Haziran/1959 günü ormana gidiyor. Sesleri zaptediyor, fakat kaydolunan sesleri dinlerken, fısıltı halinde mırıldayan başka seslerin de banda kaydolunduğunu fark ediyor. Teknisyenlerin yardımı ile bu sesler filtre edilince de, bir kaç sene evvel vefat etmiş olan annesinin sesini tanıyor. Jürgerson, bu konudaki tetkiklerini çoğaltarak 1964 de, «Rösterna fram Rymden» (Kâinatın sesi) isimli bir kitap negrediyor.



Friedrich Jürgerson

Hâdiseyi duyan Almanya'da mukim Leton asıllı bir yazar olan Konstantin Raudive, Jürgerson ile tanışır ve beraberce çalışarak, hâtiften gelen ve manyetofon ile tesbit edilen seslerde bir ilerleme teminine gayret ederler. Ve sonra ayrılırlar. Şimdi manyetofon çalışmalarında, Raudive, en büyük şöhreti haiz otoritedir.

Konstantin Raudive, bu konudaki çalışmalarını «İşitilmeyen İşitilen Oldu» isimli eseri negrediyor. Elza Bouvier de bu eseri hülâsa eden bir makâle yazıyor. (*)

Bu makaleye göre, gâibin seslerinin zaptedilmesi ve sonra da deşifre edilmesi işlemi şöyle oluyor :

- 1 — Mikrofonla,
- 2 — Radyo ile,
- 3 — Radyo ve mikrofon ile,
- 4 — Auto.emetteur ile,
- 5 — Kenetronlu ses ile.

1 — Mikrofon ile alınan sesler :

«Bu usul sesin bir banda kaydedilme-

● Lütfen çeviriniz

(*) La Revue Spirite Mart, Nisan 1973 sayısı. Sahife 41-46.

sine benzer kayıt vitesi değışebilir. 9,5 ye-ya 19. Müellif en iyi işitilebilmesi için 9,5 vitesi tavsiye ediyor.

«Makine işletmeye geçirilir. Kayıt işini idare eden kimse şunların tarihini ve hazırunun isimlerini söyler. Sonra görünmeyen dostlardan, sesleri ile kendilerini tezahür ettirmelerini rica eder. Deneyci, müteveffa dostlarının isimlerini sayarak ta yardım isteyebilir. Hazır bulunanlar da istediklerini sorabilir veya söyleyebilirler.

«Kayıt işi, 10-15 dakikayı geçmemelidir. Kayıt'dan sonra bunları dinlemek, deşifre etmek işi saatlerce sürer, kulak yorulur ve iyi bir netice alınmaksızın iş biter.

«Mikro ile alınan sesler zayıftırlar ve daima çabukturlar. Celseye iştirak edenlerin sesleri ile karıştırlar. Onun için ağır ağır ve poz vererek konuşmak tavsiye olunur. İştirak edenler, ciddi, disiplinli olmalı, iyi niyet delillerini göstermeli, lüzumsuz gevezeliklerden sakınmalı ve deney üzerine konsantre olmalıdırlar.

«Sesler üç guruba ayrılabilir.

(A) gurubu çok vazih sesleri ihtiva eder. Her kulak için anlaşılabilir seslerdir. Hattâ bu işle uğraşmayanlar için bile. (Tabii, hazırunu bilmediği yabancı dillerden konuşmalar müstesna.)

«(B) gurubu, daha zayıf ve sür'atli sesleri ihtiva eder. Bunları anlayabilmek için bir mümarese devresi geçirmek lâzımdır.

«(C) gurubu, en enteresan ses gurubudur. Çok güzel bilgi verirler ama, işitilmesi ve anlaşılması zordur. Frekans değışimi, adaptasyon, ve şiddet bakımından, yeni teknik ve yeni metod bulmak lâzımdır.

2 — Radyo yardımı ile seslerin kaydedilmesi :

«Bu daha karışık bir tatbıktır. F. Jürgerson, bunun için öte âlemden bir tavassut edenin olmasını zaruri görüyor. Meselâ, Friedrich Jürgerson'un celselerinde mutavassıt olan, «Lena» isminde bir kadın sesidir. Lena, hangi metod ile, hangi saatte ve hangi dalga üzerinden kayıt yapılmasını bildirir.

«Raudive, altı ay bekledikten sonra bir mutavassıt bulabilmiştir. İsmi «Spidola» Bu da letonca bir kadın ismidir. Spidola, deneyciye talimat verir ve arzu edilen zevat ile deneyci arasında tavassutta bulunur.

«Bir mutavassıt dâvet olunacağı zaman şöyle hareket olunur: Radyonun düymesi bütün frekanslar devaminca yavaş yavaş çevrilir. Bu, hafif, ısıklık gibi bir ses ile «Şimdi» yahut «Kaydet» gibi bir kelime işitilinceye kadar devam eder. Yahut da bu ses kaydın mümkün olacağı zamanı ve frekansı işaret eder. Bu dakikada da manyetofon harekete geçirilir. Bu noktada konuşma veya müzik veya diğer neşriyat olsa bile... Kaydın dinlenmesinde, radyofonik parazitlerden ritimleri ile teferrüt eden sesler, kelimelerin kombinasyonu ile veya hazır bulunanlara yapılan hitaplarla ayırd edilir.

«Raudive, bir mutavassıt olmaksızın da kayıtların yapılabileceğini bildiriyor. Bu takdirde dalga ayarı üzerinde bir çok neşriyatın yapıldığı «Beyaz gürültü» denilen halin olduğu mahal intihap olunur. Bu suretle, taciz edici neşriyat bertaraf edilip, sesler daha iyi anlaşılır bir hale gelir. Bu cinsten sesler, (A), (B) veya (C) gurubu seslerden biri olabilir. Fakat tebliğat daha uzun ve zengindir. Bizzat sesler, radyo ile kaydetmeği yalnız mikrofonlu manyetofon ile kaydetmeğe tercih ediyorlar.

3 — Radyo ve mikrofonla kayıt :

«Bunda da tıpkı radyo kaydı gibi hareket olunur. Yalnız, manyetofon, bir mikro ile ayar edilir. Bu mikro, radyo makinasının yanına konur. Burada, radyo dalgaları üzerinde neşriyat olmayan veya gürültünün pek hafif olduğu bir yer bulmak şayanı tercihtir. Bu metod ile, evvelce aynı banda mikrofon vasıtasile kaydedilmiş olan suallere, sesler kendi cevaplarını vermek imkânına maliktiler.

4 — Auto-Emetteur ile kayıt :

«Bu usulün avantajı, parazitlerin kayıt esnasında yok olmalarındadır. Sesler çok iyi işitilebilir, sadece, (ruh-cevher) in faydalandığı taşıyıcı frekanslar kullanılır.

5 — Kenetronla ses :

(Diöden stlmmen)

«Bu son metod çok komplikedir. Ama gayet iyi neticeler verebilir. Son iki metod, İsviçreli Prof. Schneider tarafından teklif edilmiştir.

Kayıtlar nasıl dinlenir?

«Kulaklarımız, seslerin hayli geniş bir gamını alabilir. Kaydolunan sesler, ancak işitilebilen seslerdir. Onları anlamak için bir mümaresse lâzımdır. Musikişinaslar bunda daha muvaffak olabiliyorlar. Band üzerinde ritimli bir sesi havî bir gürültü duyulunca, ses tecrit edilir ve başka bir apareye kaydedilir. Müteaddit defalar dinlendikten sonra, sesli ve sessiz harfler ayırt edilmeğe başlanır. Sonra, kelimeler farkolunur, sonra da hangi dilden konuştuduğu anlaşılır. Ve nihayet, kelimelerin, cümlelerin mânaları araştırılır.

«Kulakları alıştıktan ve sesler vuzuh kesbettikten sonra, bütün bu devreleri geçirmeden anlamak mümkün olabilir. Her halde çok sabırlı, dikkatli ve peşin fikirlerden azâde olmak gerekir.

Seslerin hususiyetleri :

«(Ruh-cevher) lerin sesleri insan sesinden şöyle ayırt edilebilir :

a) Ritimlerde hususiyet ve sür'at vardır. Meselâ, pa rei zi ta bus Letonca, bu iyi olacak demektir. Bu deneycinin ilk işitiği cevaptır.

b) Kelimelerin ve cümlelerin yapısı, bizimkilere nazaran farklı kaide taşır. Aynı cümlede bazan aynı kelimedede muhtelif diller kullanılır. Cümleler çok kısadır. Ekseriya harfi tarifleri, fiilleri yoktur.

c) Cümlelerin muhtevası, ekseriya ölümden sonraki hatları taşır. Ölmüş kimselerin isimleri söylenir. Çok defa, sesler doğrudan doğruya deneyciye küçük adı ile ve ihtisar ederek hitab eder.

d) Tekrar tekrar işitildikten sonra, cümlelerin mânaları anlaşılır hale gelir.

e) Kayıt bittikten sonradır ki, bütün sesler işitilebilir hal alır.

«Ekseriya insan işitmek istediğini işitir. Bu sebeple, dinlerken, bir çok kimsele rin bulunması gayanı terchihtir.»

«Nils Olof Jacobson, uzaydan gelen seslerin teype (yukarıda bahsi geçen mikrofona) alınması tekniğine dair şu tamamlayıcı bilgileri veriyor.

«Bir kaç kişi bir masa çevresinde oturlar. Masada bir teype bağlı bir mikrofon durur. Celse bir sohbet havası içinde geçer. Fakat musahabe, sâkin ve alçak sesle yapılmalı, konuşmalar arasına aralıklar bırakılmalıdır. Ruhlara çeşitli sorular yöneltilir ve bırakılan aralıklarda bu sorulara verilen karşılıklar duyulur.

«Başlangıçta kesin sonuçlar beklenmemelidir. Deney, çok sabır isteyen bir iştir. Ayrıca, kulağın da bu acaip seslere alıştırmış olması gereklidir. Raudive, ilk sesleri, deneye başlamasından üç ay sonra almıştır. Beş dakikalık belirli bir ses, ancak bir saat çalışma sonucu duyulmaktadır.

«Banda kaydolunan uzay seslerinde üç ihtimal akla gelir. 1 — Hile. Bu ihtimali bertaraf edecek bütün tedbirler peşinen alınmıştır. 2 — Normal insan sesleri. Bu da varit olamaz. Çünkü, konuşma ritimleri, cümlelerin terkiibi, bazan bir cümlede beş ayrı dil kullanılması, takılar, gramer kaideleri bakımından bir nevi telgraf dili meydana gelmektedir. Ayrıca uzay seslerinde, o celsede yönetilen soruların cevapları da vardır. Bu sebeple sesler, herhangi bir radyo istasyonunun mesuriyatı olamaz.

Sesler dünya durumuna dair konuşmakla beraber, kendi aralarında da tartışmaktadırlar. Bütün bu donelere göre seslerin paranormal olmaları en yakın ihtimaldir. (*)

**

Uzaydan gelen seslerin alınmasına, kaydedilmesine ve okunmasına dair teknik izahatın bir özetini yukarıda görmüş bulunuyoruz. Raudive, radyo yardımı ile

(*) Nils Olof Jacobson, Liv Efter Döden. «Ölümden Sonra Hayat» adı ile Türkçeye çeviren Nilgün Tepeköy. Milliyet Yayınları 1974, sahife 190-195.

● Lütfen çeviriniz

seslerin kaydedilmesi bahsinde, «Bir mutavassıt olmaksızın da kayıtların yapılabileceğini» bildiriyor. Mutavassıt derken, her halde daha yukarda bahsedilen, öte âlemden bir varlık kasdedilmiş olmalıdır. Çünkü ısrarlı çalışmalara rağmen tecrübelerinde muvaffak olamayacaklara da rastlanıyor.

Böyle bir muvaffakiyetsizliğe uğrayan bir deneycinin, tecrübelere dayanan aşığıda yazılı noktâ-nazarının gözönünde tutulmasında fayda mutalâa olunabilir.

H. Cardwell-Hill isminde bir zat, Light dergisinde, Raudive'in «İşitilmeyen İşitilen Oldu» isimli esrine dair şu görüşlerini bildiriyor: «Mikrofon başında her gün onbeş dakika deneme yaptım. Bu güne kadar, düşüncelerin serseriyane ve gayesiz olarak dolaşmalarının sebep olduğu bir fırsat istisna edilirse, bir netice alamadım... Vasıtasız seste, otomatik yazıda, sarkaçta veya suya bakmada, belki de transta gayri-suur espri muntikasındaki psişizm, fizik bedeni muhtelif suretlerle kontrol eden eterik bedeninin faaliyeti sayesinde, kendisini uyanıklığa sevkeden intibaları alıyor. Bu intibaların menbâı, yaşayan insanların düşüncelerinin şuuru veya gayri-suuru olabilir. Yahut Akasha arşivinde yazılı kabartmaların okunması olabilir. Yahut ta bedensiz bir varlıkla irtibattan ileri gelebilir. Esasta operatörün —Eğer beşerî seviyede bir algı yapacak ise— psişik veya telepatik melekeleri olmalıdır. Fakat öte âlem ile bu dünyadaki iki ruhun intibakını temin edecek ise, daha yüksek derecelerde hassasiyeti olmalıdır.»

«Bu takdirde, bir şerit üzerine kaydedilmiş olan Raudive'inki nev'inden seslere aynı aksiyon sebep olmuş olabilir. Operatör, kendi eterik bedenini tenbih eden kendi esprisinin, gayri-suur muntikasındaki intibalarını alarak, kulakla işidilmeyen ve fakat banda kaydedilen vibrasyonları alabilir.

Aynı işlemler diğer fenomenlerde de lüzumludur. Bu da mesut netice alan operatörlerin hassas kimseler olduklarını veyahut kendisinden haberi olmayan med-

yomlar olduklarını gösterir.» (*)

Bu kabil muvaffakiyetsizlikler nâdir de olsa sayın Cardwell Hill'in endişelerini gözden uzak bulundurmamak lâzımdır. Böyle münferit çalışmaların yanı sıra, kolektif çalışmaların da hayli ilerlediğini ve gaibin seslerinin manyetofonla banda alınması konusunda milletlerarası toplantılara bile başlandığını memnuniyetle görüyoruz.

Giornale del Misteri'de intişar eden Serge Conti'nin bir yazısında, İtalya'da, Caldarola gehrinde yapılan bir kongreden bahsolunuyor. Toplantıya, Alman (Batı Almanya'dan) Avusturyalı, İsviçreli, İspanyol ve İtalyan araştırmacılar iştirak etmişler. Makalede, bu kongrenin çalışmaları, ve manyetofon fenomenlerine dair ileri sürülen faraziyeler şöyle hütlâsa olunuyor: (**)

meşinen ışıkların (Yazar burada ışın terimini kullanmamış ışık demiş) ve seslerin izleri o maddede bir müddet kalır. Bu prensip, hassas âletler tarafından imajların ve seslerin zaptedilebileceği esasına dayanır.

Rahip Ernetti'ye göre ise, ferd, ölümle serbest kalır ve bir enerji seyyali devam eder. Bu harikulâde makinada meydana çıkan bu enerji seyyalidir.

Ernetti'nin nazariyesinde esasta bir boşluk var. Çünkü bir atomu ikiye böldüğümüz ve bunları tekrar birleştirdiğimiz zaman, evvelkinden farklı bir atom imal etmiş oluruz. Zira darbenin sebep olduğu yaralanmada (traumatizm) bir enerjinin kaçmasına mâni olunamaz. Bu da atomun yapısında değişiklik yapar. Böylece, maddenin enerjiye inkilâbındaki traumatizm yahut hiç değilse serbest kalan enerji seyyali tersinmez olacak, bu da imajın tekrar teşekkül etmesine engel olacaktır. (Rahip Ernetti, kongreye bizzat iştirak et-

İki karşıt nazariye :

Rahip Borello'ya göre her cansız cis-

(*) La Revue Spirite Ağustos-Eylül-Ekim, 1973 sayısı, sahife 145.

(**) La Revue Spirite, Mayıs-Haziran-Temmuz 1974 sayısı. Sahife 90-97.

mediği için, kendi nazariyesine muarız fikirler hakkındaki düşüncelerini bilemiyorlar.)

Heim'in altı boyutu :

«Norheim'lı (Batı Almanya) fizikçi Rurkhard Heim, kendi teorisini beş saatte izah etmeğe çalışıyor. Bir çok hesaplar, formüller, cebir muadeleri döktürüyor (ki bunlar hakkında yazar fazla izahat vermiyor). Netice olarak Heim, paranormal fenomenlerin tetkikinde, bugün cari olan sistemi tenkid ediyor diyorki : Mademki insan dört boyutlu dünyadadır, diğer boyutlardan taşan temanın münderecatını ihata edemez. Ve işte burada konferansı, bir sürü muadeler kurarak dört boyutlu mekândan üstün en az daha iki boyut olduğu neticesine varıyor.

«Ve bu mekânlarda, bizim henüz bilmediğimiz kuvvetlerin büyük bir serbestlikle hareket edebileceklerini isbatlıyor. «Biz bu kuvvetleri ne hislerimizle ne de bu günlük âletlerimizle alamayız. Diğer bir deyimle bu kuvvetler bizim bu günlük kozmik anlayışımızdan ve idrakimizden kaçıyorlar.»

«Bu türlü enerjiler, meselâ, fânîlik kanununa aykırı bir psişik tabiatte olabilirler. Ve hattâ, çekim kuvvetlerini ve ışık hızını geçerek gözden gaip olabilirler.

«Heim, hülâsatan bize çapraşık bir münderecat veriyor. Bu münderecatıta, bizim de içinde bulunduğumuz dört boyutlu uzaylara iki boyut daha ilâve olunuyor. 5. ve 6. boyutlar, Beyanna göre kendisi beşinci boyutta ve bu boyut etrafında araştırma yapmanın anahtarını bulmuştur. Bu yol bizim de içinde bulunduğumuz dört boyutlu âlem varlıklarınca idrâk olunabilirdiği kadar, paranormal hâdiseleri izah eder, ve daha üstün boyutlar çevresindeki en doğru durumları bulur.

«İnsan dört boyutlu âlemin varlığıdır ama, sadece üç boyuta (genişlik, yükseklik, uzunluk) hâkimdir. Çünkü vasıtasız idrâk melekeleri buna yeterlidir. Dördüncü (Uzay-Zaman) boyutuna gellince, bu sadece, natamam ve devamsız bir hissetmedir. Bu hissetme, insanda kıyaslamaya ve hissi-

kablelvukua mûsâit bir sezgi hasıl eder. Halbuki bu boyutta kutuplaşmış olan bütün hâdiseler, daha üst boyutlardan terkip olunursa, anlaşılabilir ve izah edilebilir.

«Heim, nazariyesinde kozmolojik ve animist bir düşünce ile hareket ediyor. Hâdiseleri sadece kendi etüdlерinin ışığı altında izah ediyor ve hâdiselerde terkip edici bir ruh (Spirite) olduğu neticesine varmıyor.

Rudolf'un nazariyesi :

«Batı Almanya'lı Dr. Rudolf, fizikçidir. Jürgerson - Raudive psikofoni sistemi üzerinde deneyler yapmış ve bunların yapmış oldukları âletleri diot manyetik sistemi ile tekâmül ettirmişti.

Prof. Rudolf'a göre, ruh (âme) psişik enerjinin bir şeklidir. Bu enerji, iyi teşkilâtlanmış, hususî vasıfları ile mütemayiz, cihanşümül istihale ve muhafaza kanunlarına tâbidir. Fakat aslâ fena bulmaz. Dr. Theodor Rudolph diyorki, beden biyolojik varlığı süresince bedende mukim olan ruh (âme), biyolojik ölümden sonra dünyadaki dayanağını terkedince, yüksek boyutlu bir müfrit uzaya (hyper-espace) girer.

«Eğer ruhun (âme) tabiatı ile aynı tabiatıta bir enerji hüzmesi bulunabilirse, veya ruh ile tamamlayıcı bir saha teşkil olunabilirse, o zaman ölümden sonra ruhun yerleştiği uzayın hudutları aşılabilir. Bizim enerjimizle tam zamanında ayarlanmış olan böyle bir huzme, müfrit uzay veya uzay ötesi (méta espace) ile bir istihbarat kanalı olur.

«Rudolph, «yer çekiminin aksi bir enerji hüzmesi, bu gayeye erişmek için en etkili vasıta» diyor. Atom çekirdeğinin bölünmesinde serbest kalan en mühim partiküllerden olan, pozitron, nötron ve gravitonlardan, Prof. Rudolph'u ilgilendirenler, gravitonlardır. Gravitonlar, cihanşümül çekim kanununa fevkalâde kolaylıkla bir mesnet olabilir.

«Bu araştırmacı, üzerinde çalıştığı bir âletin bazı parçalarını hazır bulunanlara (Devamı sayfa 40'da)



DÜNYADA BİLİM

Maddenin Dördüncü Hali :

PLÂZMA

(Geçen sayıdan devam)

MODERN FİZİĞİN EN OLAĞANÜSTÜ KEŞFİ

Bilinen radyo teleskopların kullanılması ile, güneşin etrafını bir plazma tabakasının kuşattığı ve kendisinin de bir plazma kompozisyonu olduğu anlaşılmıştı. Zaman zaman bu plazma da Dünya'yı Kozmik ışınlar, manyetik alanlar, elektronlar ve elektrikçe şarjlı partiküllerden meydana gelen bir duş gibi etkileyen patlamalar meydana gelmektedir. Bütün güneş sistemini dolduran ve insanın ancak yakın bir zamanda tanyabildiği partikül fırtınasına (güneş rüzgârları) denilmektedir. Dünya'dan Venüs'e gönderilen uzay araçları ile bu rüzgârların haritaları elde edilmiştir. Daha bir kaç sene evvelerine kadar ne bu rüzgârların varlığı bilinmekte ne de böyle bir şeyin olabileceği düşünülmemekte idi. Floransa'da Bruno Rossini'nin öğrencilerinden birisi o tarihlerde öğretmenin güneş rüzgârları üzerinde çalıştığını açıklaması ile fiziğin bu en olağan üstü keşfi ortaya çıkmıştı. Şimdi ise tahmin edilmektedir ki, bu rüzgârlar Dünya'nın dönüşü üzerinde de düzenleyici bir etki yapmaktadır. Aynı şekilde, bu rüzgârlar atmosferik değişikliklere, fırtınalara da ve Dünya kabuğunun altındaki yer sarsıntılarını meydana getiren akıntılara da etken olmaktadır. Bu son hipotez henüz kesinlikle kanıtlanamamıştır.

Jacques BERGIER'den

Çeviren : Muzaffer SUAR

(Impossible Possibilities'den)

Bilim henüz güneş rüzgârlarının tam bir haritasını çıkaramamıştır. Ama, bu olay bile daha bilinmesi gerekenlerden ne kadar azını bildiğimizi ortaya koymak bakımından düşündürüldür.

Uzay, 19 uncu yüzyıl âlimlerinin hayal ettikleri gibi asla vakum bir vasat değildir. Uzay, bir mutlak boşluk mekânı değildir. Uzay boş değildir. Aksine, hakkında pratik olarak hemen hiçbir şey bilmediğimiz güç akıntılarının kaynaştığı çok kompleks bir ortamdır. Güneş rüzgârları ise dış uzayın sonsuz fenomenlerinden sadece bir tanesidir.

Güneş fışkırmaları bize sadece bu garip rüzgârları estirmekle kalmaz elementleri de değiştirir. Bu oluşumlar büyük bir dikkatle araştırılmıştı. Goldberg, Mohler ve Müller'in gözlemleri göstermiştir ki, güneşin özel bir fışkıрма derecesinde hidrojen meydana gelmektedir. Bu üniteler diğer atom çekirdeklerine girerek daha ağır veyeni atomik nükleerleri meydana getirir. Bu hâlile güneşin yüzeyi ve atmosferi, yeni kimyasal elementlerin çok büyük hacimlerde üretildiği bir plazma fabrikası olarak düşünülebilir. Bu oluşumların nasıl meydana geldiğini bilmek, bizlerin daha dünya üzerinde gerçekleştiremediği-

mız şeyler bakımından son derece büyük bir önem taşımaktadır.

Her şeyin başlangıcı plazmadandır. Bütün evreni dolduran plazmanın kondansasyonu uzaysal cisimleri ve bunların gruplaşmaları ise galaksileri meydana getirmiştir. Astrofizikçiler yavaş yavaş galaksilerin neden spiral kolları olduğunu anlamaya başlamışlardır. Radyo astronominin yardımı ile, güneş rüzgârları olduğu gibi, galaksi rüzgârların da mevcut olduğu anlaşılmıştır. Plazma akıntıları galaksilerin merkezinden saniyede 35 millik bir hızla püskürtülmektedir. Avusturyalı radyo astronomu Frank Kerr, bu akıntılarının saniyede 5 millik bir hızla güneş sisteminin yakınlarında da var olduğunu keşfetmiştir. Bu tür oluşumlardan çıkan gazların kütlesi her yıl yeni bir güneş yaratacak kadar muazzamdır. Galaksimizde görünen spiral kolları yeni yıldızların kökeninin bu tür oluşumlar olduğu anlaşılmaktadır. Amerikalı bilimci Halton E. Arp., galaksilerin içinden dışarı doğru fıskıran bu kolların, manyetik alan tarafından sanki bir tüpten dışarı gönderiliyormuş gibi yönetildiğini matematik olarak ispatlamıştır.

YILDIZLARARASI BOŞLUK DİYE BİRŞEY YOK: EVREN PLAZMA İLE YÜKLÜDÜR.

Güneş rüzgârları gibi, galatik rüzgârlarda, içinde bulunduğu manyetik alanlar boyunca sürüklenir gider. Bu manyetik alanlar, galaksilerin oluşumuna etken olduğu gibi onların aralarındaki bağlantıyı da kurar. Galaksiler arasında olmadığı gibi plânetler arasında da bir vakum ortam yoktur. Aksine, uzay plazma, manyetizm, gravitasyon ve belkide daha varlığından bile haberdar olmadığımız başka bir çok güçlerle doludur.

Bu güçlerin Dünya üzerinde de bir takım deneylerle bölzenmesi mümkün olmuştur. W. Bostick plazma üzerinde yaptığı denemelerde, vakum odası denilen basit aletle, plazmanın kendiliğinden (plazmoid) diye adlandırıldığı bir şeye dönüştüğünü gözleme olanğını buldu. Plazmoidler, plazma buharı olup 10 santimetre

çapındadırlar, bunların sis gibi spiral kolları 50 santimetreye kadar uzanabilir. Işık radyasyonu yaparlar ve fotoğrafları çekilebilir. Elde edilen bu resimler ciddi ilgi çekicidir. İnsana bir deneme tüpü içinde minyatür bir evreni seyretmek imkânını verir. Eski simyagerlerin dediği gibi (aşğıdakiler ne ise yukarıdakiler de öyledir) İlim bir şeyi elde etti mi, onu kontrol etme isteği de hemen ardından gelir. Madenin dördüncü hâli sadece yıldızlararası alanda ve uzayda değil Dünya üzerinde de oluşturulmaktadır. Endüstride kullanılmak üzeredir ve gelişmeler oldukça hızlıdır. Çok yüksek elektriksel gerilim hatlarında devrelerin kesilmesinden, roket motorlarının ateşlenmesine, ısının direkt elektrik enerjisine çevrilmesinden, termonükleer enerjiye ve yüksek duyarlılık hoparlörlere kadar uzanan tatbikat imkânları verebilecek örneklerden sadece bir kağıdır.

K. Simonyi ve M. Uszoky isimli iki Macar bilim adamı plazmanın dışına sun'i bir güneş yapmak istemektedirler. Bu yapma güneşin çapı 1250 metre, iç sıcaklığı 100 milyon derece, basıncı ise 1000 atmosfer olarak, hesaplandığına göre böyle her bir güneş 3×10^{16} Watt enerji yayınlayacak. Bu yapma güneş, bir uydu olarak Dünya'dan 12.500 mil yükseklikte bir yörüngeye yerleştirilecek ve hızı öylesine ayarlanacak ki, Dünya yüzeyinde bir noktaya göre sabit kalacak. Bu pozisyondaki bir plazmoid güneş Sibiryaya ve Antartika'yı bir tropik iklime çevirebileceğinden bu bölgelerde milyonlarca insanın yerleşmesi ve yaşaması mümkün olacaktır. Tam bir ütopya fikri mi? İlim olanaklarına hudut koymak ancak haddini bilmezlik olur. Plazma Dünya'mızın durumunu, uçağın icadı veya nükleer enerjinin keşfinden çok daha derinlemesine etkileyecek onun çehresini değiştirecektir.

HERŞEYİ YOK EDEBİLECEK BİR ATEŞ

Bu tip yapma güneşler birer ateş topu gibi parıldarlar. Plazma hararete bir ekstremden diğerine değişir. Bazı kitlelerde plazmanın sıcaklığı milyonlar

● Lütfen çeviriniz

hatta milyarlarca dereceye ulaşırken, glatik plazma son derece soğuktur. Temperaturü bu kadar aşırı ve korkunç derecelere varan bir maddeyi içinde tutabilecek bir kap bilmiyoruz. Bu durum eski simyagerlerin, herşeyi eriten bir asit karşısındaki problemlerine benzetmektedir.

Biz, dokunduğu her şeyi yok edebilecek böyle bir ateşi neyin içinde tutabiliriz? Denemeler plazmanın ancak (manyetik kaplar) içinde tutulabileceğini gösterdi. Aslında (manyetik şişe) diye adlandırılan bu görünmez kaplar manyetik kuvvet hatlarının meydana getirdiği bir mekândır. Bu (şişe), âlelâde bir maddeden yapılmış olmadığından ısı tarafından bozulup yok edilemez. Bununla beraber, pratikte istenilen genlikte ve hiç kaçak yapmayacak böyle bir (şişe) nin yapılması ve dördüncü hâldeki bir maddenin bunun içine konması son derece güçtür.

Bu alanda yapılan tartışmalarda ve araştırmalarda Fransız bilim adamı Siegfried Klein'in adı çok geçer. Yakın dostum olan kendisini, geçen yüzyılın tanınmış mucidi Thomas Alva Edison ile kıyaslamaya kalkarsam bana kızmayacağına eminim. Edison'nunkiler gibi Klein'in buluşları da dalma bilimsel yoldan açıklanamaz. Karakterleri gibi vardıkları sonuçlarda şaşırtıcıdır. Onun en şaşırtıcı icadı şu günlerde endüstriye tatbik edilecek olan (konuşan plazmadır). Bu âlet Fransa'da (ionofon), Amerika'da ise (Ionovak) adı altında tanınmaktadır. Havaya deşarj edilen bir plazma akımı, bir manyetik alan etkisi ile titretilince hiçbir metal elemente gerek kalmadan çeşitli ses tonları meydana getirmektedir. Bu ise, notaların reproduksiyonunda, onları en temiz ve tabii değerleri ile aktarabilen yegâne âlettir. Bu oluşumun oturduğu teori ise şimdiye kadar tam bir şekilde açıklanabilmiş değildir. Varsa bile ben haberdar değilim. Pek çok fizikçiler böyle bir âletin yapılamayacağını iddia etmişlerdi. Oysa, o bugün kullanılmaktadır. İono'fon, plazmanın tatbikat alanına konulabileceğini, kullanılabilir bir güç olduğunu, teorilerin imkânsız gördüğü şeylerin bile nasıl

işler hâle getirildiğinin tam bir ispatıdır. Yazılarımızda teori ile pratik arasındaki çatışmaların daha pek çok örneklerine rastlayacağız.

İofon'a karşılık daha piyasada minyatür konvertörlere rastlayamıyoruz. Bu âlet bir kere imalât alanına girecek olursa, jeneratörler ve buhar turbinleri olmadan enerji elde etmek olanağına kavuşacağız. Teknolojinin bugünkü düzeyinde enerji elde edebilmek için su veya daha uygun bir sıvının kaynama noktasına kadar ısıtılması ondan sonrada sıcaklığın iş elde edilecek bir dereceye kadar yükseltilmesi, bununla türbinlerin çevrilmesi, türbinlerinde bir elektrik dinamosunu çevirmesi lâzımdır. Bugün termik gücün elektrik gücüne çevrilmesinin pratik yolu budur. Bu oluşum ister kömürle işleyen bir santralde, ister son derece modern bir nükleer denizaltı gemisinde olsun aynıdır. Bu dolayım metodu özellikle nükleer enerji sözkonusu olduğu zaman tam bir işkencedir. Bu soydan bir enerji üretimi —tabiri mazûr görün— bayağı bir üretim sistemidir.

Nükleer enerjinin veya ısının doğrudan doğruya elektriğe çevrilmesi mümkün olamıyacak mıdır? Bu soru insanın aklına hemen termo-elektrik efekt veya (seeback effect) i getirir. Birisi meselâ plâtin, diğeri bakır iki metal şerit alır, bunları iki ayrı noktadan birbirine lehimler ve bir uç oda ısısında bulunurken diğeri ucu ısıtacak olursanız sıcak uçtan soğuk uca bir elektrik akımının geçtiğini görürsünüz. Isı böylece doğrudan elektrik enerjisi hâline geçmiştir. Yüz yıldır bu sistem ısı ölçmekte kullanılmaktadır. Aynı metodla sanayide de elektrik elde edilmesi düşünülebilirse de, tabiatı icabı metaller ısınacağı için elektrik akımı karşılıklı bir hâle geleceğinden bu usul pek faydeli bir üretim yolu olmayacaktır. Buna rağmen bugün çok daha ağır ve kompleks sarımlar ve metaller yerine alaşımlar kullanılmak suretiyle elektrik elde edilmektedir. Meselâ tulonda beher metre karesinden 6 watt elde edilebilen ve güneş enerjisi ile çalışan bir tesis vardır.

(Devam edecek)

Aktüalite

(Sayfa 21'den)
görülüyordu. Tom Williams, bu tip ruhsal cerrahi celselerinden sonra ruhsal ya da magnetik şifa celselerinin yapılmasının mutad olduğunu Filipin'lerde hazırladığı raporunun bir yerinde belirtiyordu. Ve «Marcello'nun birçok tedavilerini bu şekilde yaptığını görmüştüm. Evvela bir elinin birinci ve ikinci parmaklarını hastanın boğazına koyar. Sonra öteki elinin küçük parmağını hastanın ikinci ayak parmağına temas ettirir. Her seferinde de hasta (sanki vücuduna elektrik voltaşı tatbik ediliyormuş gibi) sarsıldığını görmüşümdür. Kullandığı diğer bir metod da, her elinin birinci parmaklarını hastanın ayaklarının ikinci parmaklarına temas ettiriyordu ki, hastadan gelen reaksiyon yukardakinin hemen hemen aynı olmaktaydı. Bir şifacı operasyonunun en önemli kısmına geldiği vakit bir anlık bir sükût olur. Ondan sonra şifacının yüzünde tam

bir konsantrasyon ifadesiyle birlikte dudaklarının bir duayı mırıldandığını müşahede etmişimdir. Bâzen celsede hazır bulunanların hepsinden dua etmeleri istenir. Böyle birşeyin yapıldığı zamanlarda, celsenin önemli bir kısmında bulunduğumuz biliniyordu. Şimdi Manila'da View Plaza Hotel dünyanın dört bir yanından gelen ve ruhsal şifa ve tedavi arayan hastalarla devamlı olarak dolup taşmaktadır. Genellikle Manila'daki şifacılar sabah 8, akşam 6 arasında çalışırlar. Cumartesi ve Pazar günleri mahalli ibadethanelerindeki ibadetlere katılırlar, şifa yapmazlar.» demektedir.

Mercado ve Marcello Manila'dan (otobüsle) 4 saat kadar uzaklıkta Panghasinan kasabasında otururlar. Pazartesi sabahı evlerini saat 4:00'de terkederler, Manila'da 8'de işlerinin başında, otelede, bulunurlar. Geçen ay bir hafta içinde Mercado (26'sı İtalya'dan, 2'si Oregon'dan, ve A.B.D.

den ve kalanları da Manila'nın yerli halkından olmak üzere) toplam olarak 486 hasta tedavi etmişti. Yeni Zelanda'lılar, Porto Riko'lular ve hatta Avustralya'lılar Manila'nın View Plaza Hotel'inin seçkin guruplarını teşkil etmekteydiler.

«Bizim orada bulunduğumuz sürenin son günlerine doğru 30 kişilik bir Amerikalı gurubu görmüştü, biz oradan ayrılacağımız zaman da Yugoslavya'dan 47 kişilik bir kâfilenin gelmekte olduğu haberi alınmıştı?» diyordu Tom Williams. Bu rakamları vermekten amacımız, ruhsal şifanın ve cerrahinin dünyaya yayılma derecesini okuyuculara anlatmaktır.

Tom Williams Filipin'lerde bilhassa Manila'da yaptığı inceleme ve gözlemlerle ilgili olarak hazırladığı raporuna bütün bu tedavi celselerinden başka oraya gelenleri Spiritüalizm ve Şifacılık hakkında verilen konferansları anlatarak son vermiştir. (Psychic News'dan)

30 DERSTE

Ruhsal Güçleri Geliştirme Tekniği

Dr. T. Lobsang RAMPA

Gözden geçirilmiş, geniş ilâveli 2 nci Kitap Baskısı

Fiatı : 10 TL.

Ruh ve Madde Yayınları. Ödemeli isteyiniz

Kıskançlık insanlarda doğal olarak bulunan bir özellik. Çocuklarda apaçık görülen, büyüklerin saklamaya çalıştıkları bir özellik. Bazı yabancı gözlemcilerin yazdıklarına göre yurdumuzdaki yetişkin insanlarda çok belirgin bir durumda imiş. Halbuki ahlak kurallarına göre kötü bir huy olan kıskançlığın kendimizde zaman zaman ortaya çıkabileceğini hiç birimiz düşünmek istemeyiz, hiç birimiz kendi üstüne kondurmak istemez. Buna karşılık başkalarında ortaya çıkan kıskançlık duygusuyla ilgili davranışları eleştiririz.

Kıskançlık, başkasında bulunan veya başkasının yaptığı bir şeyi üstün bulduğumuz için içimizde uyanan bir duygudur.

Başkasının üstünlüğüne karşı ortaya çıkan kıskançlık duygusu, ya bir aşağılık duygusuna, ya da kendi üstünlüğümüzü ortaya koyma çabalarına yol açar. Bu ikinci sonucu doğuracaksa kıskançlığa olumlu bir duygu bile diyebiliriz. Fakat genellikle aşağılık duygusu ortaya çıkar ve üstün gördüğümüz kimseyi kötüleme, engelleme çabalarına yol açar.

Günlük işlerimizde bu üstün olma duygusunun, kıskançlık duygusunun, maalesef büyük bir şiddette, bir çok kimsede, bir çok yetkili kimsede ve topluma zararlı yönlerde etken olduğunu yurdumuzda ve başka ülkelerde çalıştığımız veya gezdiğimiz yerlerde gördük.

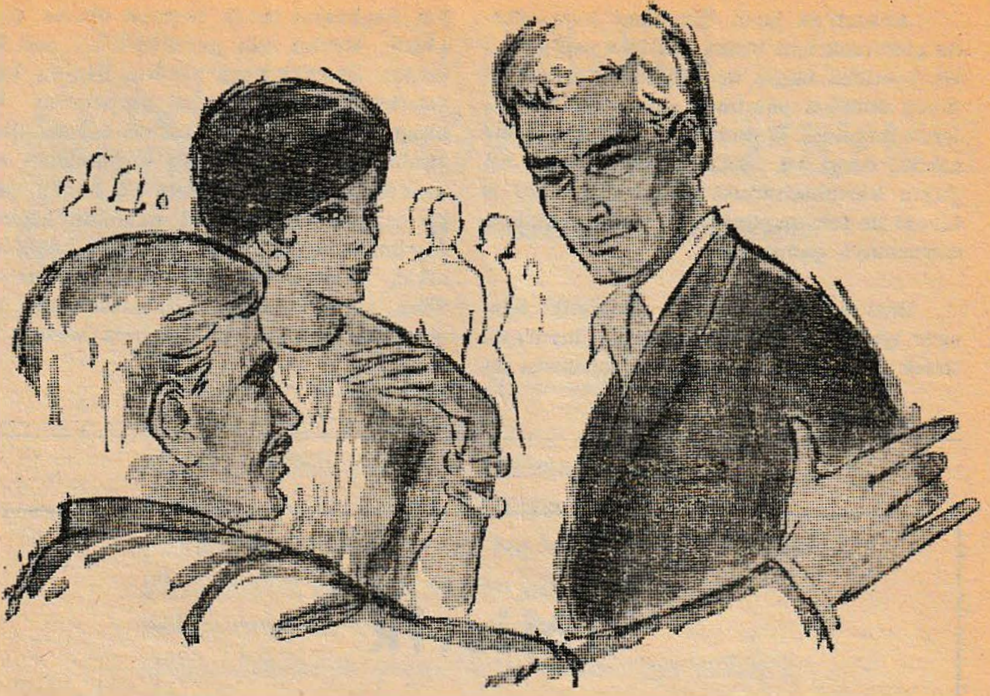
Özel bir iş yerinde, bir devlet dairesinde aynı odada veya binada çalışanlar arasında kimin daha çok yarar sağladığı, kimin daha üst dereceye geçtiğinin tartışmaları yapılmakta ve o kişiye nasıl engel olunacağı görüşülmektedir. Maalesef bir kişinin üstün bir iş yaptığı veya yapacağı anlaşılınca da, bu iş toplum yararına olsa bile, bir çoklarına hükmeden kıskançlık duygusu, o kişiye karşı yönelmekte ve işleme köyulmaktadır. Gelecek başarı toplum yararına olsa bile, başarılı iş yapanlar veya başarılı olacağı anlaşılan öneriler derhal engellenmektedir. Bu durum, yurdumuzdaki kalkınmayı engelliyen en önemli etkidir, diye düşünüyoruz. Çünkü, kıs-

Kıskançlık Ve Kalkınma

● Dr. Gültekin CAYMAZ

kançlık duygusu artık kamu yararını veya toplum yararını bile hiçe saymakta ve işi yapana engel olma isteği, kişiyi çekememe duygusu en etken duruma geçmektedir. Bu sırada o işi yapacak olana karşı derhal bir iftira ve yalan kampanyası açılmaktadır. İftiraya uğrayan kişi, çoğu zaman bu iftiralardan haberli bile değilken, yetkililer, bu iftiralara dayanarak kararlar vermektedir. Ve toplum yararına çalışmalar böylece, bu sebeplerden dolayı şimdiye kadar engellenmiştir, engellenmektedir. Buna karşı en üst düzeydeki yöneticilerin yapması gereken şey, toplum yararına işi önerenle doğrudan doğruya konuşup gerçeği araştırmak iken bu yapılmamaktadır. Buna karşılık iftirayı yönetenlere uyulmakta ve yararlı iş önerenle konuşmaktan sakınılmaktadır.

Kıskançlık duygularının, en üst düzeydeki bazı eski yöneticilerimizi nasıl etkilediğini Kıbrıs savaşı sırasında televizyonda ve gazetelerden izledik. Kıbrıs savaşında Ecevit yönetimi, ordumuzun tutumu başarılı sonuçlar verirken, bundan bütün ulusumuz sevinç duyarken, duyması gerekirken, Ecevit'e muhalif bazı kimselerin kıskançlıkla nasıl davrandıklarını hepimiz gördük. Kıskançlık muhaliflerin de o işi beğendiklerini gösteren fakat kötü şekilde ortaya çıkan bir davranış olarak göze çarptı. Ecevit ve ordu yetkilileri, bu başarıyı herkesle paylaşmak için sık sık çaba gösterdiler. Çünkü başarı paylaşılmazsa, ortaya kıskançlık duygularının kuvvetle çıkması ihtimali vardı. Bu konu-



da Ecevit, hükümet başkanı olarak en büyük yetkiye sahip olduğu için, en büyük çabayı gösterdiği için, başarıda da büyük bir payı olması gerekirdi. Fakat bu durum kıskançlık doğurmamalıydı. Çünkü yapılan iş toplum yararına idi.

Kalkınmaya hepimizin katkıda bulunması gerekir. Kalkınmaya her birimizin katkıda bulunması gerekir. Bunun için de en başta yapılması gereken şey, bizim, tek tek her birimizin, toplum yararına iş yapmak isteyenlere yardım etmemizdir, yardım etmeye çalışmamızdır. Başarıya böylece katkımız olursa, ne kadar az olursa olsun, o zaman başkalarını kıskanmamıza gerek kalmıyacaktır. Biz, bu tutumu, iş birliği gerektiren her yerde uygulamalıyız.

Tıp alanında bundan 8-10 yıl önce akupunktur tedavisi henüz hekimler arasında bile duyulmamışken, bir kaç hekimin basın üyeleri ile yaptığı sıkı iş birliği sonunda, bu konu Türk halkının malı ol-

muştur. Bugün 8-10 Türk hekimi ve 15 dış hekimi halkımıza bu alanda hizmet etmektedir. Bunun tek sebebi ise gazeteleri, dergileri yöneten arkadaşların hiç bir kıskançlık duymadan ortak başarıya katkıda bulunmuş olmalarıdır.

Hava elektriğinin trafik ve uçak kazaları üzerinde olan etkisini yetkililere duyurmak için yine gazete ve dergi yöneticilerinin ve diğer basın yayın kurumlarının büyük çabası olmuştur. Devlet yöneticilerinden bazıları değiştiği için, eğer ortak çabalarımıza devam edebilirsek, belki şimdi olumlu sonuçlar alabiliriz.

Depremleri önceden bilme konusundaki çalışmalarımıza başka arkadaşlarımızın da katkıları olmaya başlamıştır. Yeni yöneticiler belki şimdi konuyla daha olumlu bir şekilde ilgileneceklerdir, eğer biz iş birliğimize devam edip, sesimizi duyurabilirsek.

● Lütfen çeviriniz

Ankara'da hava kirliliğini kısa sürede gidermek için bizim vaktiyle yaptığımız bir öneriden başka iki mühendis arkadaşımızın önceden yapılmış önerilerini geçenlerde duyduk. Yakında bu üç öneriyi bir arada, dergi ve gazetelerdeki, basın ve yayın kurumlarındaki arkadaşlarımızın iş birliği ile tekrar yöneticilere ve yetkililere duyurmaya çalışacağız .

Bazı devlet yetkilileri değiştiği için, eğer iyi bir işbirliği ile sesimizi duyurabilirsek ,Ankara'nın kirli hava sorununu bu

kış, hepimizin ortak başarısı olarak çözebiliriz. Bunun için gereken tek şey ise, bizden işbirliği veya yardım isteyen kişilerin muhtemel şahsi yararlarını hiç araştırmadan, o şahsi yarara bulunabileceğimiz şahsi katkımızı hiç sakınmadan, kazanılacak olan başarı için en büyük çaba ile çalışmaktır. Çünkü sonuçtan hepimiz faydalanacağız; çünkü başarı hepimizin ortak başarısı olacak ve bu başarıdan Türk ulusu olarak, tıpkı ordumuzun başarısında olduğu gibi hepimiz sevinç duyacağız.

Mistik

Teneffüs - Konsantrasyon

Shankya Ve Yoga

Uygulamalı Meditasyon Teknikleri

İlaveli — Genişletilmiş 2. Baskı : 15 TL.

Ç I K T I

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ



SAİS'DEKİ ÖRTÜLÜ HEYKEL

● FRIEDRICH SCHILLER

Rahiplerden gizli bilgileri öğrenmek için,
Bilginin yakıcı susuzluğuyla,
Mısır'daki Sais şehrine sürüklenen bir genç,
Coşkun ruhuyla bir çok mertebeye aşmıştı bile;
Fakat araştırma ateşi onu hiç bir yerde tutmuyordu.
Huzursuzluk içinde yanan bu genci,
Bakıcı rahip de pek yatıştıramadı. .
Genç: «Bütün ele geçmedikten sonra neye yarar?»
Diyordu: «Bunun azı çoğu olur mu?
Senin hakikâtin, beden esenliği gibi,
Az veya çok elde edildiği zaman da,
Elde edilmiş sayılan bir toplam mıdır?
O tek ve bölünmez değil midir?
Bir melodiden tek bir ses,
Gök kuşağından tek bir renk çıkar al,
Seslerin ve renklerin güzel bütünlüğü bozulur;
Geri kalan hiç bir işe yaramaz!»
Günün birinde avluda böylece konuşur
Ve bir kubbe altında sessiz dururlarken,
Gencin gözlerine dev büyüklüğünde, örtülü
Bir heykel ilikti. Önderinin yüzüne
Şaşkın şaşkın bakarak sordu :
«Şu örtünün altında gizli olan ne?» —
«Hakikât!» — Genç : «Ne?» diye bağırdı :
«Benim de istediğim biricik şey hakikât!
Siz onu benden gizliyorsunuz ha?»
Bakıcı rahip : «Buna Tanrılık karıştır,» dedi :

«O der ki, ben kendi elimle kaldırıncaya kadar,
Buna hiç bir ölümlü dokunamaz! Sonra yine der ki,
Eğer biri, yasak olan bu örtüyü,
Suçlu ve bilgisiz elile kaldıracak olursa — »
«Evet, ne olur?» — «Hakikâtı görür!» —
«Bilmece gibi bir fal! Demek sen kendinde onu
Aslâ kaldırmış değilsin?» —
«Ben mi? Yemin ederim ki aslâ! Aklımdan bile
geçmedi.»

«Bunu kafam almıyor! Şayet beni hakikâten
Sadece bu ince tül ayırmış olsaydı — »
Önder hemen sözünü kesti : «Sonra, evlâdım,
Bir kanun var! Sandığından daha önemli.
Bu ince tül gerçi elin için çok hafif ama,
Vicdanın için kurşun gibi ağırdır!»
Genç düşünceler içinde evine gitti.
Bilginin yakıcı ateşi uykusunu kaçırmıştı.
Yatağında, kan ter içinde, bir yandan bir yana
dönüyordu.

Gece yarısı yerinden fırladı; tapınağa yollandı.
Ürkek adımları sanki geri geri gidiyordu.
Duvarı kolayca aştı; bütün cesaretini tophıyarak,
Hiç korkmadan, bir sıçrayışta,
Kubbeli avlunun ta ortasına atlayıverdi.
Şimdi burda yapayalnız duran gencin
Etrafına cansız ve korkunç bir sessizlik sarmıştı.
Yalnız adımlarının gizli dehlizlerde
Bıraktığı kof yankılar duyuluyordu.
Ay da yukarıdan, kubbenin deliğinden,
Solgun, gümüş mavisi ışığını yolluyordu.
Bu ara kubbenin loşluğunda korkunç korkunç,
Sanki Tanrı'nın kendisi imiş gibi,
Uzun örtüsüyle heykel parladı.
Genç çekingen adımlarla ona doğru ilerledi —
Küstah eli tam varlığa dokunurken,
İliklerine kadar, buz gibi, ateş gibi bir şimşek çaktı. →

Ve görünmez bir kol kendini geri itti.
Bedbaht, ne yapmak istiyorsun?
Diye içinden sâdık bir ses yükseliyordu :
Kutsalların kutsalına el uzatmak mı istiyorsun?
Fal ne diyor? Hiç bir ölümlüğün eli,
Ben kaldırıncaya kadar bu örtüye dokunamaz!
Ama aynı fal demiyor mu ki,
Bı örtüyü kaldıran hakikâtı görecek!
«Altında ne olursa olsun onu kaldıracığım!»
Diye genç haykırdı : «Hakikâtı görmek istiyorum!»
İstiyorum! diye uzun bir yankı alayla çınladı.
Bu sözleri söylerken örtüyü de kaldırmıştı .
Şimdi, siz bana ne gördüğünü sorarsınız.
Ben de bilmiyorum. Ertesi gün rahipler onu,
Solgun ve baygın, İsis'in ayakları dibinde,
Boylu boyunca yere serilmiş buldular.
Orada ne gördüğünü, neler öğrendiğini,
Bir türlü dili varıp söyleyemiyordu. Ömrü boyunca
Hayatın neşesini kaybetmişti;
Derin bir yas onu genç yaşta mezara sürükledi.
Mutlak öğrenmek isteyip üzerine varanlara,
Tek uyarıcı sözü şu oluyordu :
«Hakikâte suç işleyerek ulaşanın vay haline!
O ona hiç bir zaman mutluluk getirmez!»

ONUR KİTABEVİ

Ruh ve Madde Dergisi ve Yayınlarını Düzenli olarak,
kolaylıkla ONUR KİTABEVİ'NDEN sağlayabilirsiniz.

Adres : Mimar Sinan Çarşısı yanı — ÜSKÜDAR
Anadolu yakası OKURLARIMIZA DUYURURUZ...

Bilinmeyenden Gelen Sesler

(Sayfa 27'den)

gösterdi. Bu âlet, huzmeye, bir sıvı Laser ışını içinde ve kütle halinde pek çok miktarda graviton teksif edecek. Bu âletle, dünyadan daha yüksek kürevi âlemlerdeki 'Sphere'lerdeki) beşinci ve altıncı boyutlara haber göndermek mümkün olacak ve ahirete intikâl edenlerle irtibat tesisi kolaylaşacak.

Diğer faraziyeler :

«Makale hazır bulunanlardan bir çoklarının düşüncelerini yazmaktadır. Bunlardan, psikiatr Dr. Crosa'nın şu fikirleri calibi dikkat. «Bu paranormal hâdiselerin tetkiki iyi bir kontrol altında yapılmazsa, ciddi tehlikeler doğurabilir. Bilinmeyen kuvvetlerle, tam bir kontrol altında çalışılmazsa, bazı psişik bunalımlar ve vahim müvazenesizlikler meydana gelebilir.

«İsviçreli fizikçi Alex Schneider de bu tehlikeye işaret ediyor. «Psişik ve medyumlık fenomenler derinliğine tetkik olunmadan bu tecrübelerle girişmek tehlikelidir.» diyor. Schneider'in psikofoninin sebebi hakkındaki fikirleri de şöyle : «Bunlar, bir sülje tarafından bilinmeyen ve kontrol edilemeyen kuvvetlerle eşyanın

etkilenmesi imkânından ileri gelmiş psikokinetik menşeli hâdiseler telakki olunabilir. Gelen haberlerin sınır sistemine transforme edilmesi, elektrik iç-tepisi ile mümkün olmaktadır. Bu, psişe ile elektrik âletleri arasında bir müessir alâka olduğu zehabına bizi götürür. Mesele elektro-manyetik bir ışın salma meselesidir ki, bunu meydana getiren henüz bilinmiyor. Ve yahut, bilinmeyen bir enerji şeklidir. Bu enerji, elektrik veya elektronik cihazları etkilerse de bu günlük ilmin tahlilinden kaçmaktadır.»

Görüldüğü üzere, gaipten gelen seslerin banda kaydedilmesi konusunu görüşecek olan bir toplantıdaki müzakereler sür'atle şümullenmiş bir parapsikoloji kongresi, ve hattâ ondan da daha ötede bir spiritoloji kongresi haline gelmiştir.

Makalede, gaipteki seslerin manyetofon ile tesbit edilmesine psikofoni isminin verilmesi gözden kaçmıyor. Kongre müzakerelerinde de görüldüğü üzere henüz menşei hakkında tahminler yürütülen bir fenomene gûya mahiyeti tesbit olunmuş zehabını uyandıracak bir isim takılmasındaki acelecilik, okuyucular için yanıltıcı olabilir.

1975 Yılında
RUH ve MADDE'ye
Abone Olunuz,
Okuyunuz, Okutunuz...
P. K. 1157 - İSTANBUL